

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ

આર/ક્રિમિનલ કન્ફર્મેશન કેસ નં. ૨/૨૦૨૪

વિથ

આર/ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૨૮૧૨/૨૦૨૪

વિથ

ક્રિમિનલ મિસ. એપ્લિકેશન (ફોર સરપેન્શન ઓફ સેન્ટેન્સ) નં. ૧/૨૦૨૫

ઈન આર/ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૨૮૧૨/૨૦૨૪

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી ઇલેશ જે. વોરા સહી/-

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર. ટી. વાછાણી સહી/-

=====

રિપોર્ટિંગ માટે મંજૂર	હા	ના
	હા	

ગુજરાત રાજ્ય

વિરુદ્ધ

બળદેવભાઈ બુધાજી ધુળાજી ચૌહાણ (ઠાકોર)

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ તરફે વિદ્વાન એ.પી.પી. શ્રી એલ. બી. ડાભી
સામાવાળા(ઓ) નં. ૧ તરફે વકીલ શ્રી નિરાદ ડી. બુચ (૪૦૦૦)

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી ઇલેશ જે. વોરા

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર. ટી. વાછાણી

તારીખ : ૧૦/૦૪/૨૦૨૬

મૌખિક ચુકાદો

(માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી ઇલેશ જે. વોરા મારફત)

૧. એકમાત્ર આરોપી બળદેવભાઈ બુધાજી ધુળાજી ચૌહાણ (ઠાકોર) દ્વારા કોડ
ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૭૪(૨) હેઠળ દાખલ કરવામાં
આવેલી આ ફોજદારી અપીલ, વિદ્વાન એડિશનલ સિટી સેશન્સ જજ,
અમદાવાદ દ્વારા સેશન્સ કેસ નં. ૪૬૭/૨૦૧૭ માં પસાર કરવામાં આવેલા
તારીખ ૧૦.૦૮.૨૦૨૪ ના દોષિત ઠરાવવાના ચુકાદા અને સજાના હુકમ

સામે નિર્દેશિત છે, જેના દ્વારા અપીલકર્તા-આરોપીને ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૦૨ અને ૨૦૧ હેઠળ દોષિત ઠેરવીને ફાંસીની સજા (મૃત્યુદંડ) ફરમાવવામાં આવી છે.

સજા અને દંડની રકમની વિગત નીચે મુજબ છે:

કલમ હેઠળ દોષિત ઠરાવ	સજા	દંડ	દંડ ન ભરે તો સજા
આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૦૨	ફાંસીની સજા (મૃત્યુદંડ)	રૂ. ૫,૦૦૦/-	૨ મહિનાની સખત કેદ
આઈ.પી.સી. ની કલમ ૨૦૧	૨ વર્ષની સખત કેદ	રૂ. ૧,૦૦૦/-	૧ મહિનાની સખત કેદ

૨. ફાંસીની સજાની પુષ્ટિ માટે, સંહિતાની કલમ ૩૬૬ હેઠળ સંદર્ભ કરવામાં આવ્યો છે જે ક્રિમિનલ કન્ફર્મેશન કેસ નં. ૨/૨૦૨૪ તરીકે નોંધાયો છે.

૩. ડેથ રેફરન્સ તેમજ અપીલ બંને એક જ ચુકાદા અને સજાના હુકમમાંથી ઉદ્ભવતી હોવાથી, અમે બંને બાબતોની એકસાથે સુનાવણી કરી છે અને આ સામાન્ય ચુકાદા દ્વારા તેનો નિકાલ કરી રહ્યા છીએ.

હકીકતલક્ષી પાસાઓ:

જ. અપીલકર્તા આરોપીને દોષિત ઠરાવવા તરફ દોરી જતી ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતો નીચે મુજબ છે:

જ.૧. અપીલકર્તા આરોપી સામે બેવડી હત્યા અને પુરાવાનો નાશ કરવાના ગુના માટે આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો અને તેને દોષિત ઠરાવવામાં આવ્યો હતો.

જ.૨. પુત્ર અને માતા એવા બે વ્યક્તિઓ એટલે કે વિપુલભાઈ અને કંચનબેનની હત્યા કરવા બદલ અજાણ્યા વ્યક્તિઓ સામે અમદાવાદના ઓઢવ પોલીસ સ્ટેશનમાં આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૦૨ અને ૨૦૧ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે તારીખ ૦૬.૦૬.૨૦૧૭ ની એફ.આઈ.આર. જેનો પ્રથમ સી.આર. નં. ૧૩૫/૨૦૧૭ છે તે નોંધવામાં આવી હતી.

જ.૩. વર્ષ ૨૦૧૭ માં, મૃતક કંચનબેન અને વિપુલભાઈ બેલાપાર્ક સોસાયટી, ઓઢવ, અમદાવાદ ખાતે આવેલા મકાન નં. ડી-૧૪૭ માં ભાડેથી રહેતા હતા. મૃતક વિપુલભાઈએ સુજાતા (ફ.સા.-૩૦) સાથે લગ્ન કર્યા હતા, જે મૂળ મહારાષ્ટ્ર રાજ્યની વતની હતી અને તેના અગાઉના લગ્નથી તેને વૈષ્ણવી નામની પુત્રી હતી.

જ.૪. અપીલકર્તા-આરોપી ઓઢવ વિસ્તારમાં આવેલી શ્રીરામ હોસ્પિટલ નામની હોસ્પિટલનો કમ્પાઉન્ડર હતો. મૃતક કંચનબેન ઉંમર સંબંધી સારવાર માટે સાક્ષી સુજાતા (ફ.સા.-૩૦) સાથે શ્રીરામ હોસ્પિટલની મુલાકાત લેતા હતા,

જેના પરિણામે અપીલકર્તા આરોપી સાક્ષી સુજાતાના સંપર્કમાં આવ્યો હતો. પોતાના સેલ નંબરની આપ-લે કર્યા પછી, તેઓ પરિચિત થયા અને તેઓ સોશિયલ મીડિયા પર સક્રિય હતા. ટૂંકમાં, મૃતક વિપુલભાઈની પત્નીને અપીલકર્તા આરોપી સાથે સંબંધ હતો. મૃતક પતિ અને સાસુ કંચનબેને સદર સંબંધનો વિરોધ કર્યો હતો અને સાક્ષી સુજાતાને ઘર છોડી દેવા માટે કહેવામાં આવ્યું હતું, જેના પરિણામે તે મહારાષ્ટ્ર ખાતે પોતાની બહેનના ઘરે ગઈ હતી. અપીલકર્તા આરોપી જે સુજાતાના ઘરે અવારનવાર જતો હતો, તેને સુજાતાને મહારાષ્ટ્ર ખાતે તેના પિયરે મોકલી દેવા બાબતે સાસુ કંચનબેન સામે અદાવત હતી. આવા સંજોગોમાં, ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ તારીખ ૦૩.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ સાંજના સમયે, અપીલકર્તા આરોપી સુજાતાના ઘરે આવ્યો હતો જ્યાં મૃતક કંચનબેન ઘરમાં એકલા હતા. સુજાતાના પતિ મૃતક વિપુલ નજીકની ફેક્ટરીમાં નોકરી કરતા હતા અને તેઓ ઘરે ન હતા. અપીલકર્તા આરોપીએ સુજાતાને પિયર મોકલવા બાબતે મૃતક કંચનબેન સાથે તકરાર કરી, મૃતક સાથે ઉગ્ર બોલાચાલી કરી અને ત્યારબાદ, કુહાડીના હથિયાર વડે મૃતક કંચનબેનના માથા પર જીવલેણ ઘા માર્યા હતા. બનાવ પછી, મૃતક વિપુલ ઘરમાં પ્રવેશ્યો અને જોયું કે તેની માતા લોહીના ખાબોચિયામાં પડી હતી અને માતાના શબ પાસે, અપીલકર્તા શબને પોલિથિનની થેલીમાં લપેટવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યો હતો. મૃતક વિપુલે તેની માતાની હત્યા કરવાના અપીલકર્તાના કૃત્ય

સામે વાંધો ઉઠાવ્યો હતો. અપીલકર્તા આરોપી ગુસ્સે ભરાયો અને મૃતક વિપુલના માથા પર કુહાડીના ઘા મારીને તેની પાછા હત્યા કરી નાખી.

૪.૫. ફરિયાદપક્ષનો વધુમાં એવો કેસ છે કે અપીલકર્તા આરોપી બે વ્યક્તિઓની હત્યા કર્યા પછી વહેલી સવારે એટલે કે ૩:૦૦ વાગ્યા સુધી તે જ ઘરમાં રહ્યો હતો અને બંને શબને પોલિથિનની થેલીઓમાં લપેટ્યા હતા અને તેને વોશરૂમ નજીક રાખ્યા હતા. ત્યારબાદ અપીલકર્તાએ છરીની મદદથી ઘરની દીવાલ અને ફ્લોર પરથી લોહીના ડાઘ દૂર કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. તેણે પોતાના લોહીવાળા કપડાં પાછા બદલ્યા હતા અને તેના કબાટમાંથી કથિત રીતે કાઢેલા મૃતક વિપુલભાઈના કપડાં પહેરી લીધા હતા. આરોપી અપીલકર્તા કુહાડી અને છરી જેવા હથિયારો તેમજ પોતાના લોહીવાળા કપડાં સાથે લઈને વહેલી સવારે આશરે ૩ થી ૪ વાગ્યે બનાવના સ્થળેથી ઘર છોડીને નીકળી ગયો હતો. આરોપી સીધો શ્રીરામ હોસ્પિટલ ગયો હતો જ્યાં તે કમ્પાઉન્ડર તરીકે કામ કરતો હતો. કુહાડી અને છરી જેવા હથિયારો હોસ્પિટલના ઇલેક્ટ્રિક બોક્સમાં છુપાવવામાં આવ્યા હતા. લોહીવાળા કપડાં આરોપી દ્વારા શ્રીરામ હોસ્પિટલ નજીક બાળી નાખવામાં આવ્યા હતા.

૪.૬. ફરિયાદપક્ષનો વધુમાં એવો કેસ છે કે બનાવના ત્રણ-ચાર દિવસ પછી એટલે કે તારીખ ૦૬.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ, પડોશીઓમાંના એક શ્રી અશોક પ્રજાપતિ (ફ.સા.-૧૪) ને ડી-૧૪૭ નંબરના મકાનમાંથી દુર્ગંધ આવી હતી

જ્યાં પોલિથિનની થેલીઓમાં શબ પડેલા હતા. સાક્ષી ફ.સા.-૧૪ એ મકાન માલિક દિવ્યેશ મોદી (ફ.સા.-૨૩) ને જાણ કરી હતી. પડોશીઓમાંના એક મલકેશ શાહ (ફ.સા.-૨૦) એ ૧૦૦ નંબર ડાયલ કરીને પોલીસને જાણ કરી હતી.

૪.૭. ફરિયાદપક્ષનો વધુમાં એવો કેસ છે કે વિપુલભાઈ અને કંચનબેનના કોહવાયેલી હાલતમાં શબ મળી આવ્યા હતા અને તે મુજબ દિવ્યેશ મોદી (ફ.સા.-૨૩) દ્વારા અજાણ્યા વ્યક્તિઓ સામે એફ.આઈ.આર. નોંધાવવામાં આવી હતી. ગુનો નોંધાયા પછી, તપાસ અધિકારી ફ.સા.-૩૬ એન.એલ. દેસાઈએ તપાસ દરમિયાન શબને પોસ્ટમોર્ટમ માટે મોકલ્યા હતા, સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધ્યા હતા અને બીજા દિવસે એટલે કે તારીખ ૦૭.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ ચોક્કસ બાતમીના આધારે અપીલકર્તા આરોપીની ધરપકડ કરવામાં આવી હતી અને તેને પોલીસ કસ્ટડીમાં રિમાન્ડ પર મોકલવામાં આવ્યો હતો. આરોપીએ પોલીસ કસ્ટડી દરમિયાન સ્વેચ્છાએ પંચોની હાજરીમાં ગુનાનું સ્થળ બતાવ્યું હતું, અને ગુનાના સ્થળના પુનઃનિર્માણ પંચનામા દરમિયાન, તેણે ગુનાની સમગ્ર શ્રેણીનું વર્ણન કર્યું હતું. તપાસ અધિકારીએ તપાસ દરમિયાન પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ ના સંદર્ભમાં આરોપીના કહેવાથી કુહાડી અને છરી જેવા હથિયારો શોધી કાઢ્યા અને પુનઃપ્રાપ્ત કર્યા હતા. બનાવ પછી આરોપીની વર્તણૂક સાબિત કરવા માટે તપાસ અધિકારીએ શ્રીરામ

હોસ્પિટલના સીસીટીવી ફૂટેજ પણ મેળવ્યા હતા. આવા સંજોગોમાં, એફ.એસ.એલ. નો અહેવાલ મળ્યા પછી અને તપાસ પૂર્ણ થયા પછી, તપાસ અધિકારીએ અપીલકર્તા આરોપી વિરુદ્ધ આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૦૨ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર હત્યાના ગુના માટે અને આઈ.પી.સી. ની કલમ ૨૦૧ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર પુરાવાનો નાશ કરવાના કૃત્ય માટે જ્યુડિશિયલ મેજિસ્ટ્રેટ કોર્ટ, અમદાવાદ સમક્ષ આરોપનામું દાખલ કર્યું હતું.

૫. આ કેસ માત્ર સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા ટ્રાયેબલ હોવાથી, વિદ્વાન મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટે કેસ સિટી સેશન્સ કોર્ટ, અમદાવાદને કમિટ કર્યો હતો.

૬. સિટી સેશન્સ કોર્ટ, અમદાવાદે આરોપી સામે ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૦૨ અને ૨૦૧ હેઠળ તહોમતનામું ઘડ્યું હતું. આરોપીએ ગુનો કબૂલ ન કર્યો અને ટ્રાયલ માગી હતી.

૭. ફરિયાદપક્ષે આરોપ સાબિત કરવા માટે તેના કેસના સમર્થનમાં નીચે મુજબના મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ કર્યા હતા:

મૌખિક પુરાવો:

- ફ.સા. ૧ – આંક ૧૦ પદ્મિનીબેન હસમુખભાઈ શર્મા, પંચ સાક્ષી
- ફ.સા. ૨ – આંક ૧૫ કુમુદચંદ્ર ઓખાભાઈ ખત્રી, પંચ સાક્ષી
- ફ.સા. ૩ – આંક ૧૮ વસંત પ્રતાપજી પ્રજાપતિ, પંચ સાક્ષી
- ફ.સા. ૪ – આંક ૨૦ જગદીશભાઈ રામશંકરભાઈ જોષી, પંચ સાક્ષી

- ફ.સા. ૫ – આંક ૩૨ ધીરુભાઈ રામુભાઈ ભરવાડ, પંચ સાક્ષી
- ફ.સા. ૬ – આંક ૩૪ પારસકુમાર નારાયણભાઈ માળી, પંચ સાક્ષી
- ફ.સા. ૭ – આંક ૩૭ આશિષ જગદીશભાઈ લુહાર, પંચ સાક્ષી
- ફ.સા. ૮ – આંક ૪૨ ચંદ્રેશ વિનોદરાય પંચાસરા, પંચ સાક્ષી
- ફ.સા. ૯ – આંક ૪૭ અરવિંદભાઈ હિંમતસિંહ પરમાર, પંચ સાક્ષી
- ફ.સા. ૧૦ – આંક ૫૧ વિજયભાઈ દિનેશભાઈ જાયસવાલ, પંચ સાક્ષી
- ફ.સા. ૧૧ – આંક ૫૪ કલ્યાણભાઈ કમરભાઈ સાદુ, પંચ સાક્ષી
- ફ.સા. ૧૨ – આંક ૫૬ વિષ્ણુભાઈ હિંમતભાઈ ઠાકોર, પંચ સાક્ષી
- ફ.સા. ૧૩ – આંક ૬૦ સુરેશ હીરાલાલ ટાંક, પંચ સાક્ષી
- ફ.સા. ૧૪ – આંક ૬૮ અશોક પ્રતાપજી પ્રજાપતિ
- ફ.સા. ૧૫ – આંક ૭૦ સંપતભાઈ પુનાજી ઠાકોર, પંચ સાક્ષી
- ફ.સા. ૧૬ – આંક ૭૨ અમિત ગણેશભાઈ રાણા
- ફ.સા. ૧૭ – આંક ૭૪ અમરસિંહ કાશ્મીરસિંહ ભારતી
- ફ.સા. ૧૮ – આંક ૭૬ હોબીબેન પ્રતાપજી પ્રજાપતિ
- ફ.સા. ૧૯ – આંક ૭૮ વિમલાબેન અમરસિંહ ભારતી
- ફ.સા. ૨૦ – આંક ૮૦ મલકેશભાઈ ચંપકલાલ શાહ
- ફ.સા. ૨૧ – આંક ૮૨ ડૉ. યોગેશભાઈ રામચંદ્ર જૈન
- ફ.સા. ૨૨ – આંક ૮૪ રાજેન્દ્રકુમાર કેશવલાલ પટેલ
- ફ.સા. ૨૩ – આંક ૮૬ દિવ્યેશ સુરેશભાઈ મોદી

- ફ.સા. ૨૪ – આંક ૯૨ નયનકુમાર નવીનચંદ્ર મોદી
- ફ.સા. ૨૫ – આંક ૯૩ પ્રિયવદન નવીનચંદ્ર મોદી
- ફ.સા. ૨૬ – આંક ૯૫ ક્રિષ્નાબેન નયનભાઈ મોદી
- ફ.સા. ૨૭ – આંક ૯૭ ડો. મુસ્તાક અહેમદ શેખ
- ફ.સા. ૨૮ – આંક ૧૦૯ વિનોદભાઈ હરગોવિંદભાઈ પ્રજાપતિ
- ફ.સા. ૨૯ – આંક ૧૧૨ જયંતીલાલ કેશવલાલ દરજી
- ફ.સા. ૩૦ – આંક ૧૧૩ સુજાતા ઉર્ફે પુજા વિપુલભાઈ મોદી
- ફ.સા. ૩૧ – આંક ૧૧૫ રાજેન્દ્રસિંહ ગંભીરસિંહ રાઠોડ
- ફ.સા. ૩૨ – આંક ૧૨૧ ઈશ્વરભાઈ કાલીદાસ પરમાર
- ફ.સા. ૩૩ – આંક ૧૨૫ રાકેશકુમાર રમણલાલ નાથી
- ફ.સા. ૩૪ – આંક ૧૨૭ વિષ્ણુભાઈ સેંધાભાઈ રબારી
- ફ.સા. ૩૫ – આંક ૧૪૭ જીતેન્દ્રભાઈ સુરેશભાઈ મોદી
- ફ.સા. ૩૬ – આંક ૧૫૫ નારાયણભાઈ લાલજીભાઈ દેસાઈ
- ફ.સા. ૩૭ – આંક ૧૫૮ દિનેશકુમાર ગણેશભાઈ પંચાલ
- ફ.સા. ૩૮ – આંક ૧૬૫ હિતેશ જયંતીલાલ ત્રિવેદી

દસ્તાવેજી પુરાવો:

- આંક ૧૨ કંચનબેનનું ઇન્કવેસ્ટ પંચનામું
- આંક ૧૭ વિપુલભાઈનું ઇન્કવેસ્ટ પંચનામું
- આંક ૨૨ ગુનાના સ્થળનું પંચનામું

આંક ૨૨-૩૦	મુદ્દામાલ વસ્તુ નં. ૧-૮ પંચ સ્લીપ
આંક ૩૬	મૃતકના શરીર પરથી મળેલા કપડાં અને વસ્તુઓનું પંચનામું
આંક ૩૯-૪૧	મુદ્દામાલ વસ્તુ નં. ૨૪(૧),(૨),(૩) પંચ સ્લીપો
આંક ૪૪	તબીબી તપાસ દરમિયાન આરોપી પાસેથી મેળવેલા મેડિકલ સેમ્પલનું પંચનામું
આંક ૪૯	પંચ સાક્ષીઓએ જોયા મુજબ આરોપીની હકીકતો અને કૃત્યો દર્શાવતું પંચનામું
આંક ૫૩	ધરપકડ પંચનામું
આંક ૫૮	શ્રીરામ હોસ્પિટલના સીસીટીવી ફૂટેજ રિકવર કર્યાનું પંચનામું
આંક ૫૯	મુદ્દામાલ વસ્તુ નં. ૩૨ પંચ સ્લીપ
આંક ૬૨	હથિયારોની રિકવરીનું પંચનામું
આંક ૬૩-૬૭	મુદ્દામાલ વસ્તુ નં. ૨૭-૩૧ પંચ સ્લીપ
આંક ૮૮	મૂળ ફરિયાદ
આંક ૯૮	કંચનબેનના પીએમ રિપોર્ટ માટે પોલીસ યાદી
આંક ૯૯	મૃતક કંચનબેન સુરેશભાઈ મોદીની પીએમ નોંધ
આંક ૧૦૧	વિપુલભાઈના પીએમ રિપોર્ટ માટે પોલીસ યાદી
આંક ૧૦૨	મૃતક વિપુલભાઈ સુરેશભાઈ મોદીની પીએમ નોંધ

આંક ૧૧૭	પોલીસ રિપોર્ટ
આંક ૧૧૮	પી.એસ.ઓ. દ્વારા પોલીસ કમિશનરને મોકલેલ વિશેષ અહેવાલ
આંક ૧૨૯	એફએસએલ મોબાઇલ વેન રિપોર્ટ
આંક ૧૩૦	ફિંગરપ્રિન્ટ નિષ્ણાતને પોલીસ યાદી
આંક ૧૩૧	એફએસએલને પોલીસ યાદી
આંક ૧૩૨	મુદ્દામાલ ફોરવર્ડિંગ નોંધો
આંક ૧૩૩	એફએસએલ પહોંચ
આંક ૧૩૪-૧૩૫	એફએસએલ પહોંચ
આંક ૧૩૬	એફએસએલ પત્ર અને રિપોર્ટ
આંક ૧૩૭	હથિયારબંધીના જાહેરનામાની નકલ
આંક ૧૩૮	નકશા માટે પોલીસ યાદી
આંક ૧૩૯	એફએસએલ પત્ર
આંક ૧૪૦	એફએસએલ રિપોર્ટ
આંક ૧૪૧	સીરોલોજીકલ રિપોર્ટ
આંક ૧૪૨	એફએસએલ પત્ર
આંક ૧૪૩	એફએસએલ ભૌતિકશાસ્ત્ર વિભાગનો રિપોર્ટ
આંક ૧૪૯	આરોપીની કોલ રેકૉર્ડ વિગતોનો રિપોર્ટ
આંક ૧૫૩	તારીખ ૨૧-૧૨-૨૦૨૧ ની ડીઓટી માર્ગદર્શિકા

અંક ૧૫૪ મોબાઈલ સિમ નં. ૯૩૫૮૨૬૦૯ ગ્રાહક ડેટા રેકૉર્ડ

અંક ૧૬૬ એફએસએલ એન્હાન્સ્ડ ફોટા

૮. ફરિયાદપક્ષના પુરાવા પૂર્ણ થયા પછી, સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપી અપીલકર્તાનું નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું હતું જેમાં તેણે જણાવ્યું હતું કે તે નિર્દોષ છે અને તેને ખોટી રીતે સંડોવી દેવામાં આવ્યો છે. તેણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે, કઈ તારીખે અને કયા સમયે મૃત્યુ નીપજ્યું તે અંગેની હકીકતો સાબિત કરવામાં ફરિયાદપક્ષ નિષ્ફળ રહ્યો છે. તેણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે વર્તમાન કેસમાં પોલીસ દ્વારા ગુનાના સાચા ગુનેગારોની ધરપકડ કરવામાં આવી નથી. તેણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે એક જ વ્યક્તિ દ્વારા એક જ સમયે બે વ્યક્તિઓની હત્યા કરવી શક્ય નથી. તેણે છેલ્લે જણાવ્યું હતું કે બનાવના સ્થળે તેની હાજરી સાબિત થયેલ નથી.

૯. તક આપવામાં આવી હોવા છતાં, અપીલકર્તા આરોપી દ્વારા કોઈ મૌખિક પુરાવો રજૂ કરવામાં આવ્યો ન હતો.

૧૦. ટ્રાયલ કોર્ટના તારણો:

પક્ષકારોને સાંભળ્યા પછી અને મહત્વના પુરાવાની મૂલવણી કર્યા પછી, આરોપીને હત્યાના ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો હતો અને તેને મૃત્યુદંડની સજા ફટકારવામાં આવી હતી. દોષિત ઠરાવ અને સજા

નોંધતી વખતે, ટ્રાયલ કોર્ટ નીચેની પરિસ્થિતિઓને સાબિત થયેલી ગણી તેના પર આધાર રાખ્યો હતો:

- (૧) અપીલકર્તા આરોપીને મૃતકના પત્ની સુજાતા સાથે સંબંધ હતો અને તે મૃતક વિપુલભાઈના ઘરે અવારનવાર આવતો હતો અને આ બાબતે પતિ અને પત્ની વચ્ચે વૈવાહિક તકરાર ચાલતી હતી;
- (૨) તારીખ ૦૩.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ, સાંજે આશરે ૭-૦૦ વાગ્યે, અપીલકર્તા આરોપીએ 'ડી-૧૪૭', બેલા પાર્ક સોસાયટી, અંબિકા નગર, ઓઢવ, અમદાવાદ ખાતે આવેલા મકાનમાં પ્રવેશ કર્યો હતો અને સુજાતાને તેના પિયરે મોકલવા બાબતે મૃતક કંચનબેન સાથે તકરાર કરી હતી, અને કુહાડીના હથિયાર વડે મૃતકની હત્યા કરી હતી;
- (૩) તે જ દિવસે આશરે ૮-૦૦ વાગ્યે જ્યારે મૃતક વિપુલ પોતાના ઘરે પ્રવેશ્યો ત્યારે તેણે તેની માતાને માથામાં ગંભીર ઇજાઓ સાથે લોહીના ખાબોચિયામાં પડેલી જોઈ હતી અને મૃતક વિપુલ તથા અપીલકર્તા આરોપી વચ્ચે બોલાચાલી થઈ હતી, જેના પરિણામે, અપીલકર્તા આરોપી દ્વારા મૃતક વિપુલના માથા પર કુહાડીના અનેક ઘા મારીને તેની હત્યા કરવામાં આવી હતી;
- (૪) બનાવ પછી અપીલકર્તા આરોપી મોડી રાત સુધી ઘરમાં રોકાયો હતો અને આશરે ૩-૦૦ વાગ્યે તેણે બંને શબને પ્લાસ્ટિકની થેલીમાં લપેટ્યા હતા

અને ઘરના વોશરૂમ પાસે શબ મૂકી દીધા હતા. ત્યારબાદ અપીલકર્તા આરોપીએ કુહાડી અને છરી જેવા હથિયારો તેમજ લોહીવાળા કપડાં પ્લાસ્ટિકની થેલીમાં મૂક્યા હતા અને પ્લાસ્ટિકની થેલી સાથે તે વહેલી સવારે ઘરેથી નીકળી ગયો હતો અને તે સમયે પડોશી અમિત રાણા – ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૬ એ તેને જોયો હતો;

(૫) અપીલકર્તા આરોપી ત્યારબાદ ઘટનાસ્થળની નજીક ઓઢવ વિસ્તારમાં આવેલી શ્રી રામ હોસ્પિટલ ખાતે ગયો હતો, જ્યાં તે કમ્પાઉન્ડર તરીકે નોકરી કરતો હતો. તેણે હોસ્પિટલના ઇલેક્ટ્રિક બોક્સમાં હથિયારો છુપાવ્યા હતા અને હોસ્પિટલની નજીક કપડાં બાળી નાખ્યા હતા.

૧૧. દોષિત ઠરાવવાના ચુકાદા અને મૃત્યુદંડની સજાના હુકમથી અસંતુષ્ટ અને વ્યથિત થઈને, અપીલકર્તા-આરોપીએ હાલની અપીલ દાખલ કરેલ છે.

૧૨. ફરિયાદપક્ષ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલા પુરાવા:

(૧) ડૉ. મુસ્તાક અહેમદ શેખ (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨૭):

આ સાક્ષીએ સિવિલ હોસ્પિટલ, અમદાવાદ ખાતે મેડિકલ ઓફિસર તરીકે મૃતક વિપુલ મોદી અને કંચનબેન મોદીના શબનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું. તેમને નારંગી રંગની પ્લાસ્ટિકની દોરીથી બાંધેલી વાદળી અને રાખોડી રંગની પ્લાસ્ટિકની શીટ્સમાં બંને શબ મળ્યા હતા અને બંને શબ

કોહવાયેલી હાલતમાં મળી આવ્યા હતા. ડૉક્ટરે પ્રથમ મૃતક કંચનબેનની તપાસ કરી હતી અને તપાસ દરમિયાન, તેમણે પી.એમ. રિપોર્ટ આંક ૯૯ માં જણાવ્યા મુજબની નીચેની આંતરિક અને બાહ્ય ઇજાઓ જોઈ હતી:

મૃતક કંચનબેન

બાહ્ય ઇજાઓ:

(૧) માથાના ડાબા પેરીએટલ ભાગ પર સેજિટલ પ્લેનમાં ૪ x ૧.૫ સે.મી. માપનો અને ખોપરી ઊંડો કથઈ-લાલ રંગનો એક ચોપ ઘા જે ડાબા કાનથી ૫ સે.મી. ઉપર હતો.

(૨) માથાના જમણા પશ્ચાદવર્તી પેરીએટલ ભાગ પર કોરોનલ પ્લેનમાં જમણા કાનથી ૧૦ સે.મી. ઉપર અને મધ્યરેખાથી ૨ સે.મી. જમણી તરફ ૪ x ૧.૫ સે.મી. માપનો અને ખોપરી ઊંડો કથઈ-લાલ રંગનો એક ચોપ ઘા.

(૩) માથાના જમણા ફ્રન્ટલ ભાગ પર કોરોનલ પ્લેનમાં જમણી ભ્રમરથી ૬ સે.મી. ઉપર અને મધ્યરેખાથી ૫ સે.મી. દૂર ૪ x ૧.૫ સે.મી. માપનો અને ખોપરી ઊંડો કથઈ-લાલ રંગનો એક ચોપ ઘા.

(૪) કોરોનલ પ્લેનમાં મધ્યરેખામાં પેરીએટલ ભાગની મધ્યમાં ૨ x ૦.૫ સે.મી. માપનો અને ખોપરી ઊંડો કથઈ-લાલ રંગનો એક ચોપ ઘા.

(૫) માથાની જમણી બાજુએ જમણા ફ્રન્ટલ ટેમ્પોરલ અને

ઝાયગોમેટિક ભાગને આવરી લેતો ૧૦ x ૧૦ સે.મી. માપનો કાળો-કથ્થઈ રંગનો સોજો.

(૬) માથાના ડાબા ફ્રન્ટલ ટેમ્પોરલ ભાગ પર ૬ x ૫ સે.મી. માપનો કાળો-કથ્થઈ રંગનો સોજો.

આંતરિક ઇજાઓ:

૧. સમગ્ર માથા પર ચામડી નીચે સોજો.
૨. જમણા ઝાયગોમેટિક ઇંચથી ૪ સે.મી. પાછળ અને ઉપરના ભાગ સાથે જોડાતી પશ્ચાદવર્તી મધ્યરેખા તરફ જતી પેરીએટલ લાઇનેશનથી ૧૦ સે.મી. જમણી બાજુએ ૮ સે.મી. જમણું ટેમ્પોરલ વર્ટિકલ લાઇનેશન.
૩. મગજ પ્રવાહી બની ગયું હતું અને લોહીના ગટ્ટા સાથે મિશ્રિત લાલ-રાખોડી પેસ્ટ જેવા પદાર્થમાં પરિવર્તિત થઈ ગયું હતું.

ડૉક્ટરના અભિપ્રાય મુજબ, કંચનબેનના મૃત્યુનું કારણ માથાની ઇજાને કારણે આઘાત અને હેમરેજ (રક્તસ્ત્રાવ) હતું. તેમણે એવો પણ અભિપ્રાય આપ્યો હતો કે, જમ કરાયેલ હથિયાર કુહાડી વડે આ ઇજાઓ શક્ય બની શકે છે. વધુમાં એવો અભિપ્રાય આપવામાં આવ્યો હતો કે ઉદ્દેખિત ઇજાઓ કુદરતી સામાન્ય ક્રમમાં મૃત્યુ નીપજાવવા માટે પૂરતી હતી.

તે જ દિવસે, કંચનબેનનું પી.એમ. પૂર્ણ થયા પછી, સાક્ષીએ મૃતક વિપુલભાઈના શબનું પણ પી.એમ. કર્યું હતું. સાક્ષીએ પી.એમ. રિપોર્ટ આંક ૧૦૨ માં જણાવ્યા મુજબની નીચેની આંતરિક અને બાહ્ય ઇજાઓ નોંધી હતી:

મૃતક વિપુલભાઈ

બાહ્ય ઇજાઓ:

- (૧) માથાના જમણા પેરીએટલ ભાગ પર સેજિટલ પ્લેનમાં જમણા કાનથી ૧૩ સે.મી. ઉપર અને મધ્યરેખાથી ૧ સે.મી. જમણી તરફ ૬ x ૧.૫ સે.મી. માપનો ખોપરી ઊંડો કથઈ-લાલ રંગનો એક ચોપ ઘા.
- (૨) માથાના ડાબા પેરીએટલ ભાગ પર સેજિટલ પ્લેનમાં ડાબા કાનથી ૧૨ સે.મી. ઉપર અને મધ્યરેખાથી ૩ સે.મી. ડાબી તરફ ૪ x ૧.૫ સે.મી. માપનો અને ખોપરી ઊંડો કથઈ-લાલ રંગનો એક ચોપ ઘા.
- (૩) કોરોનલ પ્લેનમાં મધ્યરેખા પર માથાના ઓસિપિટલ ભાગ પર અને બાહ્ય ઓસિપિટલ પ્રોટ્યુબરન્સથી ૫ સે.મી. ઉપર ૪ x ૧.૫ સે.મી. માપનો કથઈ-લાલ રંગનો એક ચોપ ઘા.

આંતરિક ઇજાઓ:

૧. સમગ્ર માથા પર ચામડી નીચે સોજો.
૨. જમણા ફ્રન્ટો-પેરીએટલ અને ડાબા પેરીએટલ હાડકા પર બહુવિધ

ટુકડાઓ સાથે મલ્ટીપલ કમ્યુનિટેડ ફ્રેક્ચર.

૩. જમણા અને ડાબા પેરીએટલ લોબ પર ડ્યુરા ટીચર.

૪. મગજ પ્રવાહી બની ગયું હતું અને લોહીના ગઢા સાથે મિશ્રિત લાલ-રાખોડી પેસ્ટ જેવા પદાર્થમાં પરિવર્તિત થઈ ગયું હતું.

ડૉક્ટરના અભિપ્રાય મુજબ, વિપુલભાઈના મૃત્યુનું કારણ માથાની ઈજાને કારણે આઘાત અને હેમરેજ હતું. તેમણે એવો પણ અભિપ્રાય આપ્યો હતો કે, જમ કરાયેલ હથિયાર કુહાડી વડે આ ઈજાઓ શક્ય બની શકે છે. વધુમાં એવો અભિપ્રાય આપવામાં આવ્યો હતો કે ઉલ્લેખિત ઈજાઓ કુદરતી સામાન્ય ક્રમમાં મૃત્યુ નીપજાવવા માટે પૂરતી હતી.

ઊલટતપાસમાં, સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે, તારીખ ૦૭.૦૬.૨૦૧૭ થી ૩ થી ૫ દિવસ પહેલાં મૃત્યુ નીપજ્યું હતું. ડૉક્ટરે એ પણ સ્વીકાર્યું હતું કે કુહાડીની ધાર નહોતી. બંને પી.એમ. રિપોર્ટમાં જણાવેલી ઈજાઓ કુહાડીના હથિયારથી શક્ય નથી તે વાતનો તેમણે ઇનકાર કર્યો હતો.

(૨) બંને મૃતકોના ઇન્કવેસ્ટ પંચનામા (આંક ૧૨ અને ૧૭) સાબિત કરવા માટે, સાક્ષી પદ્મિનીબેન શર્મા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ અને કુમુદચંદ્ર ખત્રી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨ ની તપાસ કરવામાં આવી છે. જ્યાં સુધી પંચનામા આંક ૧૨ નો સંબંધ છે ત્યાં સુધી, સાક્ષી પદ્મિની શર્માએ પોતાની જુબાનીમાં ઇન્કવેસ્ટ પંચનામાની વિગતો જણાવી છે, જ્યારે અન્ય

ઈન્ડપેસ્ટ પંચનામાના ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨ એ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું ન હતું અને સદર પંચનામાના અન્ય સાક્ષી વસંત પ્રજાપતિ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩ એ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું છે.

(૩) જગદીશ જોશી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૪):

આ સાક્ષીને ગુનાના સ્થળના પંચનામા (આંક ૨૨) ના પંચ સાક્ષી તરીકે ટાંકવામાં આવ્યા હતા. આ સાક્ષીને પક્ષઘાતી જાહેર કરવામાં આવ્યા છે, કારણ કે તેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું ન હતું. સદર પંચનામાના અન્ય સાક્ષી ધીરુભાઈ ભરવાડ, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૫ એ પણ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી.

(૪) અપીલકર્તા આરોપીની તારીખ ૦૭.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ ધરપકડ કરવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ તેને તબીબી તપાસ માટે સિવિલ હોસ્પિટલમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો અને સંબંધિત ડૉક્ટર દ્વારા તેના લોહીના નમૂના લેવામાં આવ્યા હતા અને પંચનામા આંક ૪૪ દ્વારા તે જપ્ત કરવામાં આવ્યા હતા. બંને પંચ સાક્ષીઓએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી.

(૫) અરવિંદ હિંમતસિંહ પરમાર (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૯):

આ સાક્ષી ગુનાના સ્થળના પુનઃનિર્માણ પંચનામા (આંક ૪૯) ના પંચ સાક્ષી હતા. ફરિયાદપક્ષનો એવો કેસ છે કે પોલીસ રિમાન્ડ દરમિયાન, આરોપી અપીલકર્તાએ સ્વેચ્છાએ ગુનાનું સ્થળ બતાવ્યું હતું અને ગુનાના સ્થળના પુનઃનિર્માણ હેઠળ, તેણે મૃતક કંચનબેન અને વિપુલભાઈની હત્યા કેવી રીતે કરી હતી તેનું વર્ણન અને કબૂલાત કરી હતી. તપાસ અધિકારી દ્વારા પંચનામા આંક ૪૯ માં સમગ્ર કબૂલાતનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો હતો. જો કે, આ સાક્ષી એટલે કે અરવિંદ પરમારે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી અને તેમને પક્ષઘાતી જાહેર કરવામાં આવ્યા છે અને ઊલટતપાસ દરમિયાન, તેમણે પંચનામાની વિગતો અને આરોપીની કબૂલાતનો સ્વીકાર કર્યો નથી.

(૬) વિષ્ણુભાઈ ઠાકોર (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૨) અને સંપતજી પુનાજી ઠાકોર (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૫):

તારીખ ૧૦.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ, તપાસ દરમિયાન તપાસ અધિકારીએ ડૉ. યોગેશ જૈન દ્વારા ચલાવવામાં આવતી શ્રી રામ હોસ્પિટલની મુલાકાત લીધી હતી, કારણ કે સંબંધિત સમયે અપીલકર્તા આરોપી હોસ્પિટલમાં કમ્પાઉન્ડર તરીકે નોકરી કરતો હતો અને બનાવ પછી, વહેલી સવારે, તે હોસ્પિટલમાં આવ્યો હતો અને તેણે હથિયારો છુપાવ્યા હતા અને કપડાંનો નાશ કર્યો હતો અને આરોપી દ્વારા કરવામાં આવેલું આ સમગ્ર કૃત્ય હોસ્પિટલના સીસીટીવી ફૂટેજમાં રેકૉર્ડ થયું હતું. સદર સીસીટીવી ફૂટેજ

એક પેન ડ્રાઇવમાં ટ્રાન્સમિટ કરવામાં આવ્યા હતા અને ડૉ. યોગેશ જૈન (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨૧) દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા અને તપાસ અધિકારીએ પંચનામું (આંક ૫૮) દોરીને સ્વતંત્ર પંચોની હાજરીમાં સદર પેન ડ્રાઇવ જમ કરી હતી. બંને સાક્ષીઓએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી અને ઊલટતપાસમાં, તેઓએ પંચનામાની વિગતો અને પેન ડ્રાઇવની રિકવરીનો ઇનકાર કર્યો છે.

(૭) સુરેશ હીરાલાલ ટાંક (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૩):

આ સાક્ષીને પંચનામા (આંક ૬૨) ના પંચ સાક્ષી તરીકે ટાંકવામાં આવ્યા હતા. આ પંચનામું કુહાડી, છરી જેવા હથિયારો અને બળેલા કપડાંની શોધ અને રિકવરીનું છે. ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ, તારીખ ૦૮.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ, જ્યારે આરોપી પોલીસ કસ્ટડીમાં હતો, ત્યારે તેણે સ્વેચ્છાએ એક જાહેરાત નિવેદન આપ્યું હતું કે તે એવી જગ્યા બતાવવા માગે છે જ્યાં તેણે કુહાડી અને છરી જેવા હથિયારો છુપાવ્યા હતા અને જે જગ્યાએ તેણે કપડાં બાળ્યા હતા. કલમ ૨૭ હેઠળ પ્રાથમિક પંચનામું કર્યા પછી, અપીલકર્તા આરોપીએ બે સ્વતંત્ર સાક્ષીઓની હાજરીમાં, શોધ નિવેદનના આધારે, તે જગ્યા બતાવી જ્યાં તેણે હથિયારો રાખ્યા હતા અને જે જગ્યાએ તેણે કપડાં બાળ્યા હતા. તેના જાહેરાત નિવેદનના આધારે, પોલીસે શ્રી રામ હોસ્પિટલના ઇલેક્ટ્રિક બોક્સમાંથી કુહાડી અને છરી જેવા હથિયારો અને હોસ્પિટલ નજીકથી અડધા બળેલા કપડાં શોધી કાઢ્યા અને

પુનઃપ્રાપ્ત કર્યા. જો કે, હકીકત એ રહે છે કે સાક્ષી સુરેશ હીરાભાઈએ તેમની મુખ્ય તપાસમાં, શોધ પંચનામાના પ્રથમ ભાગની વિગતો જણાવી નથી કે પંચનામાના પછીના ભાગની વિગતો જણાવી નથી. સાક્ષીએ તેમની મુખ્ય તપાસમાં, કેસ રેકૉર્ડમાંથી તેમને કથિત રીતે બતાવવામાં આવેલા કુહાડી અને છરી જેવા હથિયારની ઓળખ કરી હતી.

(૮) અશોક પ્રતાપજી પ્રજાપતિ (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૪):

આ સાક્ષી મૃતક વિપુલભાઈ અને કંચનબેનના પડોશી છે. આ સાક્ષીને મૃતકના ઘરમાંથી દુર્ગંધ આવતી જણાઈ હતી અને તેમણે મકાન માલિક દિવ્યેશ મોદીને જાણ કરી હતી અને અડધા કલાક પછી આસપાસના લોકો ઘર પાસે એકઠા થઈ ગયા હતા અને ઓઢવ પોલીસ બનાવના સ્થળે આવી પહોંચી હતી. સાક્ષીએ તેમની મુખ્ય તપાસમાં જણાવ્યું છે કે કેવી રીતે પોલીસને ઘરમાંથી વિપુલભાઈ અને કંચનબેનના કોહવાયેલા શબ મળ્યા હતા. વિપુલભાઈની પત્નીના લગ્નેતર સંબંધો અંગે, સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે ત્યાં એકઠા થયેલા લોકો પાસેથી તેમને આ વાતની જાણ થઈ હતી.

(૯) અમિત રાણા (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૬):

આ સાક્ષી મૃતક વિપુલભાઈના પડોશી છે અને તેમનો મકાન નંબર ડી-૧૪૯ છે, જ્યારે મૃતકનો મકાન નંબર ડી-૧૪૭ છે. ફરિયાદપક્ષના કેસ

મુજબ, તારીખ ૦૪.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ, વહેલી સવારે આશરે ૪-૦૦ વાગ્યે, જ્યારે તેઓ પેશાબ કરવા માટે જાગ્યા ત્યારે તેમણે અપીલકર્તા આરોપીને પ્લાસ્ટિકની થેલી લઈને મૃતક વિપુલભાઈના ઘરેથી નીકળતો જોયો હતો. પોલીસે તેમનું નિવેદન નોંધ્યું હતું, જેમાં તેમણે પોલીસ સમક્ષ સદર હકીકતો જણાવી હતી. જો કે, જ્યારે તેઓ સાક્ષીના પાંજરામાં આવ્યા ત્યારે તેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું ન હતું, પરિણામે, તેમને પક્ષઘાતી જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા અને ઊલટતપાસમાં, તેમણે પોલીસ નિવેદનની વિગતો સ્વીકારી ન હતી. ટૂંકમાં, સાક્ષીએ ફરિયાદપક્ષના કેસના મહત્વના પાસા પર સમર્થન આપ્યું નથી. ઊલટતપાસમાં, સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે તારીખ ૦૩.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ, તેમણે મૃતકના ઘરમાંથી કોઈ ચીસો સાંભળી ન હતી.

(૧૦) અમરસિંહ પ્રજાપતિ (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૮), ભારતી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૭), વિમલાબેન હોબીબેન ભારતી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૯), મલકેશભાઈ ચંપકલાલ શાહ (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨૦):

આ તમામ સાક્ષીઓ મૃતકના પડોશી હોવાથી, લગ્નેતર સંબંધોનો પ્રશ્ન અને ગુનાના સ્થળે આરોપીની હાજરી સાબિત કરવા માટે તેમની તપાસ કરવામાં આવી હતી. સાક્ષીઓએ લગ્નેતર સંબંધો અને આરોપીની હાજરી અંગે કોઈ પ્રકાશ પાડ્યો નથી.

(૧૧) ડૉ. યોગેશ રામચંદ્ર જૈન (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨૧):

બનાવના સમયે અપીલકર્તા આરોપી શ્રીરામ હોસ્પિટલમાં કમ્પાઉન્ડર તરીકે કામ કરતો હતો તે હકીકત સાબિત કરવા માટે આ સાક્ષીની તપાસ કરવામાં આવી છે. સાક્ષી હોસ્પિટલના માલિક છે અને તેમણે સ્વીકાર્યું છે કે, અપીલકર્તા રોજિંદા વેતનદાર તરીકે હોસ્પિટલમાં કામ કરતો હતો. તેમણે કોર્ટમાં આરોપીની ઓળખ પણ કરી હતી. તેમણે મુખ્ય તપાસમાં જણાવ્યું છે કે, સીસીટીવી ફૂટેજ ધરાવતી પેન ડ્રાઇવ દર્શાવે છે કે તારીખ ૦૪.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ વહેલી સવારે અપીલકર્તા હોસ્પિટલ આવ્યો હતો. સાક્ષીએ જમ કરાચેલી વસ્તુઓમાંથી પેન ડ્રાઇવની ઓળખ કરી હતી. ઊલટતપાસમાં, સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે, સીસીટીવી ફૂટેજનું રેકોર્ડિંગ તેમની હાજરીમાં જમ કરવામાં આવ્યું ન હતું.

(૧૨) રાજેન્દ્રકુમાર પટેલ (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨૨):

બનાવના સમયે મૃતક વિપુલભાઈ તેમની ફેક્ટરીમાં કામ કરતા હતા અને કામના કલાકો સવારે ૮-૦૦ થી સાંજના ૮-૦૦ વાગ્યા સુધીના હતા તે હકીકત સાબિત કરવા માટે આ સાક્ષીની તપાસ કરવામાં આવી હતી.

(૧૩) દિવ્યેશ મોદી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨૩):

આ સાક્ષી મકાન નંબર ડી-૧૪૭ ના માલિક છે, જે મૃતક વિપુલભાઈને દર

મહિને રૂ. ૨૫૦૦/- ના ભાડે આપવામાં આવ્યું હતું. આ સાક્ષી પડોશી શ્રી પ્રજાપતિ તરફથી સંદેશો મળ્યા પછી, તાત્કાલિક સ્થળ પર આવ્યા હતા અને અજાણ્યા વ્યક્તિ સામે ઓઢવ પોલીસ સમક્ષ એફ.આઈ.આર. નોંધાવી હતી.

(૧૪) નયનકુમાર મોદી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨૪):

આ સાક્ષી મૃતક વિપુલ મોદીના ભાઈ અને મૃતક કંચનબેનના પુત્ર છે. મૃતક વિપુલની પત્નીને કોઈની સાથે સંબંધ હતો અને તે કારણોસર વૈવાહિક તકરાર થઈ હતી અને તેને ઘર છોડવાની ફરજ પડી હતી તે સાબિત કરવા માટે ફરિયાદપક્ષે આ સાક્ષીની તપાસ કરી છે. આ બાબતે સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે, બનાવ પહેલાં જ્યારે તેઓ વિપુલભાઈના ઘરે હતા ત્યારે મૃતક કંચનબેને તેમને કહ્યું હતું કે, સુજાતાને ઠાકોર સમાજના કોઈ વ્યક્તિ સાથે સંબંધ હતો અને તે કારણોસર પતિ-પત્ની વચ્ચે તકરાર થઈ હતી અને તેને તેના પિયરે મોકલી દેવામાં આવી હતી.

(૧૫) કિષ્નાબેન નયનભાઈ મોદી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨૬):

આ સાક્ષી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨૪ ના પત્ની છે અને તેમણે તેમના પતિ નયન મોદીના કહ્યા મુજબ જ નિવેદન આપ્યું છે.

(૧૬) પ્રિયવદન મોદી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨૫):

આ સાક્ષી મૃતકના દૂરના સંબંધી છે અને તેમણે અહીંના અપીલકર્તા આરોપીની સંડોવણી સાબિત કરતી કોઈ મહત્વની હકીકતો જણાવી નથી.

(૧૭) સુજાતા કુલકર્ણી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૦):

આ સાક્ષી મૃતક વિપુલભાઈના પત્ની અને મૃતક કંચનબેનના પુત્રવધૂ છે. આ સાક્ષીએ અપીલકર્તા આરોપી સાથેના પોતાના સંબંધોનો સ્વીકાર કર્યો નથી અને એવો પણ સ્વીકાર કર્યો નથી કે આરોપી સાથેના પોતાના સંબંધોના કારણે પરિવારમાં તકરાર થઈ હતી. તેમને પક્ષઘાતી જાહેર કરવામાં આવ્યા છે અને ઊલટતપાસમાં, તેમણે પોલીસ નિવેદનની વિગતોનો ઇનકાર કર્યો છે. ટ્રાયલ કોર્ટે પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૧૬૫ હેઠળ સત્તાનો ઉપયોગ કરીને સત્યની શોધમાં કેટલાક પ્રશ્નો પૂછ્યા હતા પરંતુ કોઈ મહત્વની બાબત બહાર આવી ન હતી.

(૧૮) નારણભાઈ લાલભાઈ દેસાઈ (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૬):

આ સાક્ષી બનાવના સમયે ઓઢવ પોલીસ સ્ટેશનમાં સિનિયર પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર તરીકે ફરજ બજાવતા હતા અને વર્ધા મળતાં જ તેઓ ઘટનાસ્થળે પહોંચ્યા હતા અને દિવ્યેશ મોદી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨૩ ની ફરિયાદ નોંધી હતી અને ગુનો નોંધાયા બાદ તેમને તપાસ સોંપવામાં આવી હતી. સાક્ષીએ સોગંદ પર જણાવ્યું છે કે, બંને શબનું ઇન્કવેસ્ટ તૈયાર કર્યા પછી, તેમણે તેને સિવિલ હોસ્પિટલમાં પી.એમ. માટે મોકલ્યા

હતા અને ત્યારબાદ, ગુનાના સ્થળનું પંચનામું તૈયાર કર્યું હતું. સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે વિશ્વસનીય સૂત્રો પાસેથી, તેમને શંકા હતી કે અપીલકર્તા આરોપી આ ગુનામાં સંડોવાયેલો હતો અને પ્રાથમિક તપાસ પછી, તારીખ ૦૭.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ તેની ધરપકડ કરવામાં આવી હતી. સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે, રિમાન્ડ સમયગાળા દરમિયાન, અપીલકર્તા આરોપીના કહેવાથી શ્રી રામ હોસ્પિટલના ઇલેક્ટ્રિક બોક્સમાંથી કુદાડી અને છરી જેવા હથિયારો શોધી કાઢવામાં આવ્યા હતા અને રિકવર કરવામાં આવ્યા હતા. સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે ડૉક્ટર યોગેશ જૈનની પૂછપરછ દરમિયાન, તેમને જાણવા મળ્યું હતું કે બનાવ પછી આરોપીની હિલચાલ હોસ્પિટલના સીસીટીવીમાં રેકૉર્ડ થઈ હતી અને સીસીટીવી ફૂટેજનું રેકૉર્ડિંગ ધરાવતી પેન ડ્રાઇવ જપ્ત કરવામાં આવી હતી અને મેળવવામાં આવી હતી. સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે તેમણે વિપુલના પત્ની સુજાતા અને મૃતકના પડોશીઓ સહિતના અન્ય સ્વતંત્ર સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધ્યા હતા જે દર્શાવે છે કે અપીલકર્તા આરોપીને મૃતકના પત્ની સાથે સંબંધ હતો અને તારીખ ૦૩.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ, તેણે તેમના ઘરે મૃતક વિપુલ અને કંચનબેનની હત્યા કરી હતી અને કથિત ઘટના પછી જ્યારે તે ઘરેથી નીકળી રહ્યો હતો ત્યારે પડોશી અમિત રાણાએ તેને જોયો હતો. સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે, તેમણે જપ્ત કરાયેલી વસ્તુઓને ફોરેન્સિક વિશ્લેષણ માટે મોકલી આપી હતી અને કેસની યોગ્ય તપાસ કર્યા પછી, તેમણે સંબંધિત અદાલત સમક્ષ

આરોપનામું દાખલ કર્યું હતું.

(૧૯) હિતેશ ત્રિવેદી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૮):

આ સાક્ષી ફોરેન્સિક સાયન્સ યુનિવર્સિટી, ગાંધીનગર ખાતે સાયન્ટિફિક ઓફિસર તરીકે ફરજ બજાવતા હોવાથી શ્રી રામ હોસ્પિટલ ખાતે આરોપીની હિલચાલ દર્શાવતી પેન ડ્રાઇવના સીસીટીવી ફૂટેજની તપાસ કરી હતી. સાક્ષીએ પેન ડ્રાઇવના રેકોર્ડિંગની તપાસ કરી હતી જેનું ફોરેન્સિક વિશ્લેષણ કરવામાં આવ્યું હતું અને પેન ડ્રાઇવમાં હાજર વિડિયો ફાઇલોમાંથી ૧૩ ફ્રેમ્સ બહાર કાઢવામાં આવી હતી, જે રિપોર્ટ આંક ૧૬૬ સાથે રજૂ કરવામાં આવી હતી.

૧૩. દલીલો:

અપીલકર્તા-આરોપી તરફથી અને તેમના વતી ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલ શ્રી નિરાદ બુચે નીચે મુજબની રજૂઆતો કરી હતી:

(એ) દોષિત ઠરાવવાનો ચુકાદો અને સજાનો હુકમ પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવા પર આધારિત હોવાથી અને બનાવના કોઈ નજરે જોનાર સાક્ષી ન હોવાથી, પ્રશ્નવાળા ગુનામાં અપીલકર્તાની સંડોવણી દર્શાવતી ઘટનાઓની સંપૂર્ણ સાંકળ સ્થાપિત થઈ નથી.

(બી) આ કેસ પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવાનો છે અને સચોટ, યોગ્ય અને સાંકળરૂપ

પુરાવા રજૂ કરીને કેસ સાબિત કરવાનો બોજો ફરિયાદપક્ષ પર છે. ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પુરાવાને જે રીતે ધ્યાને લેવામાં આવ્યા છે તે સ્પષ્ટપણે ગેરકાયદેસર છે અને તેના કારણે ગંભીર ન્યાયનો અન્યાય થયો છે, કારણ કે ટ્રાયલ કોર્ટ તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં પુરાવાની મૂલવણી કરવામાં નિષ્ફળ રહી છે.

(સી) ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ, તારીખ ૦૩.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ, સાંજે આશરે ૭:૦૦ વાગ્યે, અપીલકર્તા-આરોપી મૃતકના ઘરમાં પ્રવેશ્યો હતો અને સુજાતા (વિપુલભાઈની પત્ની) ને મહારાષ્ટ્ર ખાતે તેના પિયરે મોકલવા બાબતે મૃતક કંચનબેન સાથે તકરાર કરીને, આરોપી દ્વારા તેના માથા પર કુહાડીના વારંવાર ઘા મારવામાં આવ્યા હતા અને ત્યારબાદ, જ્યારે મૃતક વિપુલ બાદમાં આશરે ૮ વાગ્યે ઘરમાં આવ્યો ત્યારે મૃતક કંચનબેનની હત્યા બાબતે બોલાચાલી થઈ હતી, જેના પરિણામે આરોપી દ્વારા કુહાડી વડે મૃતક વિપુલની પણ હત્યા કરવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ મધ્યરાત્રિએ આશરે ૪ વાગ્યે, આરોપી ઘર છોડીને શ્રીરામ હોસ્પિટલમાં ગયો હતો અને હોસ્પિટલના ઈલેક્ટ્રિક બોક્સમાં હથિયારો છુપાવ્યા હતા અને કપડાંનો નાશ કર્યો હતો. આ પૃષ્ઠભૂમિ હકીકતોમાં, એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે;

(એ) વહેલી સવારે તેઓએ અપીલકર્તા-આરોપીને કપડાં અને હથિયારોથી ભરેલી પ્લાસ્ટિકની થેલી લઈને બનાવના સ્થળેથી નીકળતો જોયો

હોય તેવી કોઈ સાક્ષીઓએ જુબાની આપી નથી. તપાસવામાં આવેલા પડોશીઓને આ અંગે કોઈ જાણકારી નથી, કે તેઓએ આરોપી વિરુદ્ધ જુબાની આપી નથી. આમ છતાં, ટ્રાયલ કોર્ટે તેમના મૌખિક પુરાવાનું ખોટું અર્થઘટન કરીને, એવું ઠેરવ્યું અને અવલોકન કર્યું કે આરોપીને છેલ્લે અમિત રાણા (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૬) દ્વારા જોવામાં આવ્યો હતો. ટ્રાયલ કોર્ટના તારણો, સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૬૧ હેઠળ પોલીસ દ્વારા નોંધાયેલા સાક્ષીઓના નિવેદન પર આધારિત છે અને તે કાયદાની દ્રષ્ટિએ ટકી શકે તેમ નથી.

(બી) હેતુ (મોટિવ) સાબિત થયો નથી કારણ કે મૃતકના નજીકના સંબંધીઓએ અપીલકર્તાનું નામ જાહેર કરીને જણાવ્યું ન હતું કે અપીલકર્તાને સુજાતા સાથે સંબંધ હતો. કોઈપણ સાક્ષીએ આરોપી તરફ આંગળી ચીંધી નથી કે તે મૃતકના ઘરે અવારનવાર આવતો હતો.

(સી) તારીખ ૦૪.૧૧.૨૦૧૭ ના રોજ વહેલી સવારે હોસ્પિટલ ખાતે અપીલકર્તા-આરોપીની હાજરી સાબિત કરવા માટેના સીસીટીવી ફૂટેજનું કોઈ પુરાવાકીય મૂલ્ય નથી અને તે પુરાવામાં વાંચી શકાય નહીં કારણ કે પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૬૫-બી(જ) હેઠળ ફરજિયાત પ્રમાણપત્ર રજૂ કરવામાં આવ્યું નથી. આમ, હથિયારોની થેલી લઈને હોસ્પિટલ ખાતે આરોપીની હાજરી સાબિત થયેલ નથી કારણ કે કલમ ૬૫-બી(જ) હેઠળનું પ્રમાણપત્ર એ પેન ડ્રાઈવ (ઇલેક્ટ્રોનિક રેકૉર્ડ્સ)

ની ગ્રાહ્યતા માટેની પૂર્વશરત છે અને મૌખિક પુરાવો કલમ ૬૫-બી(૪) હેઠળના પ્રમાણપત્રનો વિકલ્પ બની શકે નહીં (અર્જુન પંડિતરાવ ખોટકર વિ. કેલાશ કુશનરાવ ગોરંત્યાલ ((૨૦૨૦) ૭ એસ.સી.સી. ૧).

(ડી) પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ ના સંદર્ભમાં કુહાડી અને છરી જેવા હથિયારો તેમજ બળેલા કપડાંની શોધ અને જમી કાયદામાં નિર્ધારિત પ્રક્રિયા મુજબ સાબિત થઈ નથી. હથિયારો અને કપડાંની શોધના પંચ સાક્ષીઓ (સુરેશચંદ્ર ટાંક (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૩ અને કલ્પેશ ધીરુભાઈ) એ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી. શોધ પંચનામા (આંક ૬૨) ની વિગતો તપાસ અધિકારી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૬) દ્વારા સાબિત કરવામાં આવી નથી. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, પંચો કે તપાસ અધિકારી કોઈએ પણ આરોપી દ્વારા પોતે છુપાવેલા હથિયારોનું સ્થળ અને કપડાં બાબ્યા હતા તે સ્થળ બતાવવાની તેની ઈચ્છા દર્શાવતા બોલાયેલા ચોક્કસ શબ્દો કહ્યા નથી. આ દલીલના સમર્થનમાં, રામાનંદ ઉર્ફે નંદલાલ ભારતી વિ. ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય (૨૦૨૨ એસ.સી.સી. ઓનલાઈન એસ.સી. ૧૩૯૬) ના કેસ પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે.

(ઈ) ટ્રાયલ કોર્ટે મુખ્યત્વે ગુનાના સ્થળના પુનઃનિર્માણ વખતે પોલીસ સમક્ષ ગુનાની કબૂલાતના રૂપમાં આરોપીના જાહેરાત નિવેદન પર આધાર રાખ્યો હતો. પુનઃનિર્માણ પંચનામા (આંક ૪૯) નો સંદર્ભ આપીને

એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે, પંચોએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી. પોલીસ સમક્ષની કબૂલાત પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૪ અને ૨૫ થી બાધિત છે. વાસ્તવમાં ગુનાના સ્થળનું પુનઃનિર્માણ પંચનામું દોરવાની કોઈ જોગવાઈ નથી. આમ, ગુનામાં આરોપીની સંડોવણી સાબિત કરવા માટે આ સંદર્ભમાં તપાસ અધિકારીના પુરાવાને મહત્વના પુરાવા તરીકે પુરાવામાં વાંચી શકાય નહીં.

(એફ) કુદાડી અને છરી જેવા હથિયારો પર લોહીના કોઈ ડાઘ મળી આવ્યા ન હતા. કપડાં અને પોલિથિન બેગ પરનું લોહી "વિઘટિત" અથવા "અનિર્ણયક" હતું. ડોગ ટ્રેકર્સના પુરાવા અપીલકર્તા-આરોપીને સંડોવતા નથી.

૧૪. ઉપર ઉલ્લેખિત આવી પરિસ્થિતિઓમાં, વિદ્વાન વકીલ શ્રી નિરાદ બુચે રજૂઆત કરી હતી કે, સચોટ, સ્વીકાર્ય અને વિશ્વાસપાત્ર પુરાવા રજૂ કરીને ફરિયાદપક્ષ પોતાનો કેસ વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યો છે. ટ્રાયલ કોર્ટે શંકા, તર્ક અને અનુમાનના આધારે આરોપીને દોષિત ઠેરવ્યો છે અને કાયદાની સુસ્થાપિત સ્થિતિ છે કે પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવાના કેસમાં ફરિયાદપક્ષે વિશ્વસનીય અને નિર્ણાયક પુરાવા દ્વારા ગુનાહિત સંજોગોના દરેક દાખલાને સ્થાપિત કરવો આવશ્યક છે અને આ રીતે સાબિત થયેલા સંજોગો ઘટનાઓની સંપૂર્ણ સાંકળ બનાવતા હોવા

જોઈએ અને કોઈપણ સંજોગોમાં જો સાંકળમાં કોઈ તૂટ હોય, તો ખૂટતી કડીના આધારે દોષિત ઠરાવવો ફરિયાદપક્ષ માટે ઘાતક સાબિત થશે. આમ, એવી અરજ કરવામાં આવે છે કે, અપીલ યોગ્યતા ધરાવતી હોવાથી દોષિત ઠરાવવાનો ચુકાદો અને સજાનો હુકમ રદ કરીને અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે.

૧૫. મૃત્યુદંડની સજા અંગે, વૈકલ્પિક રીતે એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે, હાલનો કેસ વિરલમાંથી વિરલતમ (રેરેસ્ટ ઓફ રેર) કેસની શ્રેણીમાં આવતો નથી. ટ્રાયલ કોર્ટ આ માપદંડ સંતોષવા માટે મૃત્યુદંડની સજા આપવા માટેના ખાસ કારણો દર્શાવવામાં નિષ્ફળ રહી છે કે આજીવન કેદ સામાન્ય નિયમ છે અને મૃત્યુદંડ અપવાદ છે અને આજીવન કેદ સંપૂર્ણપણે અપર્યાપ્ત હશે અને તેનાથી ન્યાયના ઉદ્દેશો પૂરા થશે નહીં. રેકૉર્ડ પર એવું દર્શાવવા માટે કશું નથી કે અપીલકર્તા-આરોપી સમાજ માટે જોખમી બનશે અને સુધારણા અને પુનર્વસનની કોઈ શક્યતા નથી અને આ પાસા પર, આરોપીના સુધારાની શક્યતા નક્કી કરવા માટે રાજ્ય દ્વારા કોઈ સામગ્રી માંગવામાં આવી ન હતી કે પૂરી પાડવામાં આવી ન હતી. શમનકારી સંજોગો અંગેનો અહેવાલ મંગાવ્યા વિના તે જ દિવસે દોષિત ઠરાવ અને મૃત્યુદંડની સજા નોંધવામાં આવી હતી જે કાયદાની સુસ્થાપિત સ્થિતિથી વિપરીત છે. (મનોજ અને અન્ય વિ. મધ્ય પ્રદેશ રાજ્ય ((૨૦૨૩) ૨ એસ.સી.સી. ૩૫૩). આમ, વૈકલ્પિક રીતે, એવી અરજ

કરવામાં આવી હતી કે, હાલના કેસની હકીકતોને ધ્યાને લેતાં મૃત્યુદંડની સજા ગેરવાજબી છે અને કાયદાના સુસ્થાપિત સિદ્ધાંતથી વિપરીત લાદવામાં આવેલી હોવાથી કાયદાની દ્રષ્ટિએ ટકી શકે તેમ નથી.

૧૬. બીજી તરફ, વિદ્વાન રાજ્યના વકીલ શ્રી એલ.બી. ડાભીએ અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતોનો વિરોધ કર્યો હતો અને ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા તારણોને સમર્થન આપ્યું હતું અને અરજ કરી હતી કે, અપીલકર્તા-આરોપી દ્વારા આચરવામાં આવેલા બે હત્યાઓના જઘન્ય ગુનાઓને જોતાં દોષિત ઠરાવ કાયમ રાખવાને પાત્ર છે. વિદ્વાન રાજ્યના વકીલ શ્રી ડાભીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે, અપીલકર્તા-આરોપીને મૃતકના પત્ની સાથે સંબંધ હતો અને તે તેના ઘરે અવારનવાર જતો હતો અને આ બાબતે વૈવાહિક તકરાર ચાલતી હતી અને સદર ગેરકાયદેસર સંબંધોના કારણે પત્ની સુજાતાએ સાસરીનું ઘર છોડી દીધું હતું અને સંબંધિત સમયે તે મહારાષ્ટ્ર ખાતે હતી. અપીલકર્તા-આરોપીએ સુજાતાના જવા બાબતે બદલો લેવા માટે, મૃતક કંચનબેન – સાસુના ઘરે ગયો હતો અને તેમની સાથે ઉગ્ર બોલાચાલી થયા પછી, કુહાડીના હથિયાર વડે તેમની હત્યા કરવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ, મૃતક વિપુલ જે પોતાના કાર્યસ્થળેથી ઘરે આવ્યો હતો, તેની હત્યા કરવામાં આવી હતી કારણ કે તેને જાણ થઈ ગઈ હતી કે તેની માતાની હત્યા અપીલકર્તા દ્વારા કરવામાં આવી હતી અને તે સમયે અપીલકર્તા

ઘરમાં હાજર હતો. આવી પરિસ્થિતિઓમાં, રાજ્યના વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે, ગુનાના સ્થળના પુનઃનિર્માણ દરમિયાન, આરોપીએ સ્વેચ્છાએ પોતાના ગુનાની કબૂલાત કરી હતી અને તે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા તપાસ અધિકારી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૬) ના પુરાવામાં સાબિત થયેલ છે. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે, બનાવ પછી, આરોપી પોતાની હોસ્પિટલમાં ગયો હતો જ્યાં તેણે હથિયારો છુપાવ્યા હતા અને લોહીવાળા કપડાંનો નાશ કર્યો હતો અને સમગ્ર ઘટના હોસ્પિટલના સીસીટીવી ફૂટેજમાં કેદ થઈ ગઈ હતી અને તપાસ દરમિયાન, રેકોર્ડિંગ ધરાવતી પેન ડ્રાઇવ ડૉ. જૈન દ્વારા રજૂ કરવામાં આવી હતી. આરોપીએ પોતાની સ્વૈચ્છિક જાહેરાત દ્વારા, તે જગ્યા બતાવી હતી જ્યાં તેણે હથિયારો છુપાવ્યા હતા તેમજ તે જગ્યા પણ બતાવી હતી જ્યાં કપડાં બાળવામાં આવ્યા હતા. સદર બાબત તપાસ અધિકારી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૬) દ્વારા યોગ્ય રીતે જણાવવામાં આવી છે. આવી પરિસ્થિતિઓમાં, ઉપર જણાવેલ ગુનાહિત સંજોગો વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત થયા છે અને ફરિયાદપક્ષ ઘટનાઓની સંપૂર્ણ સાંકળ અને સંજોગો સાબિત કરવામાં સક્ષમ રહ્યો છે જેણે આરોપી અને અન્ય કોઈની નહીં પણ માત્ર આરોપીની સંડોવણી સ્થાપિત કરી છે.

૧૭. આવી પરિસ્થિતિઓમાં, શ્રી એલ.બી. ડાભીએ ભારપૂર્વક જણાવ્યું હતું કે, ફરિયાદપક્ષે બે નિર્દોષ વ્યક્તિઓની હત્યા કરવા બદલ આરોપી સામેના

આરોપો વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કર્યા છે. જ્યાં સુધી સજાના ભાગનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી, વિદ્વાન રાજ્યના વકીલે ભારપૂર્વક જણાવ્યું હતું કે, જે રીતે આરોપી દ્વારા બે વ્યક્તિઓની નિર્દયતાથી હત્યા કરવામાં આવી છે તેને જોતાં મૃત્યુદંડની સજામાં કોઈ હસ્તક્ષેપની જરૂર નથી, અન્ય કોઈપણ સજા (આજીવન કેદ) લાદવી સંપૂર્ણપણે અપર્યાપ્ત હશે અને ન્યાયના ઉદ્દેશો પૂરા થશે નહીં. આમ, એવી અરજ કરવામાં આવે છે કે, અપીલમાં કોઈ ગુણદોષ ન હોવાથી તે નામંજૂર કરવામાં આવે.

૧૮. અમે બંને પક્ષોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા છે અને કેસના રેકૉર્ડ્સ તથા ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધાયેલા દોષિત ઠરાવના તારણો અને સજાના હુકમનું અવલોકન કર્યું છે.

વિશ્લેષણ અને તારણો

૧૯. અમારા મતે, નીચેની હકીકતો નિર્વિવાદ છે:

- (૧) બંને મૃતકો એટલે કે વિપુલ મોદી અને કંચન મોદીના મૃત્યુ મનુષ્યવધ (હોમિસાઇડલ) પ્રકારના હતા.
- (૨) તારીખ ૦૩.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ સાંજે ૭:૦૦ વાગ્યાથી મધ્યરાત્રિ વચ્ચે મૃત્યુ નીપજ્યું હતું અને નિષ્ણાતના પુરાવા મુજબ, પોસ્ટમોર્ટમની તારીખ એટલે કે ૦૭.૦૬.૨૦૧૭ થી ૩ થી ૪ દિવસ પહેલાં મૃત્યુ નીપજ્યું હતું.

(૩) બનાવના દિવસે, સાક્ષી સુજાતા (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૦) તે ઘરમાં ન હતી જ્યાં બનાવ બન્યો હતો કારણ કે બનાવ પહેલાં તેણે સાસરીનું ઘર છોડી દીધું હતું.

(૪) મકાન નં. ડી-૧૪૭, બેલા પાર્ક સોસાયટી, અંબિકા નગર, ઓઢવ, અમદાવાદ ખાતેથી શબ મળી આવ્યા હતા.

૨૦. હાલના કેસમાં, ફરિયાદપક્ષનો સમગ્ર કેસ પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવા પર ટકેલો છે અને બનાવના કોઈ નજરે જોનાર સાક્ષી નથી. પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવાના સંબંધમાં કાયદો માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત તેમજ આ અદાલતના ચુકાદાઓની શ્રેણી દ્વારા અત્યંત સુસ્થાપિત છે. જેમાંથી બે સંદર્ભો હાલની વિચારણાના હેતુ માટે પ્રસ્તુત રહેશે;

(૧) માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે હનુમંત ગોવિંદ નરગુન્દકર વિ. મધ્ય પ્રદેશ રાજ્ય; (૧૯૫૨) ૨ એસ.સી.સી. ૭૧ ના કેસમાં નીચે મુજબ ઠરાવ્યું છે :-

“૧૨. એ યાદ રાખવું યોગ્ય છે કે જે કેસોમાં પુરાવો પરિસ્થિતિજન્ય પ્રકારનો હોય, ત્યાં જે સંજોગોમાંથી દોષિત હોવાનો નિષ્કર્ષ કાઢવાનો હોય તે સંજોગો સૌપ્રથમ સંપૂર્ણપણે સ્થાપિત થયેલા હોવા જોઈએ, અને આ રીતે સ્થાપિત થયેલી તમામ હકીકતો માત્ર આરોપીના દોષિત હોવાની ધારણા સાથે જ સુસંગત હોવી જોઈએ. વળી, સંજોગો નિર્ણાયક પ્રકારના અને વલણ ધરાવતા હોવા જોઈએ અને તે સાબિત

કરવા માટે પ્રસ્તાવિત કરાયેલી ધારણા સિવાયની દરેક અન્ય ધારણાને બાકાત રાખે તેવા હોવા જોઈએ. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, પુરાવાની સાંકળ એટલી સંપૂર્ણ હોવી જોઈએ કે આરોપીની નિર્દોષતા સાથે સુસંગત હોય તેવા નિષ્કર્ષ માટે કોઈ વાજબી આધાર ન રહે અને તે દર્શાવતી હોવી જોઈએ કે તમામ માનવીય સંભાવનાઓની અંદર આ કૃત્ય આરોપી દ્વારા જ કરવામાં આવ્યું હોવું જોઈએ.”

(૨) શરદ નિરધીચંદ સારડા વિ. મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય; (૧૯૮૪) ૪ એસ.સી.સી. ૧૧૬ માં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવાને સંચાલિત કરતા પંચશીલ સિદ્ધાંતો નિર્ધારિત કર્યા છે જે નીચે મુજબ વંચાય છે :-

“૧૫૩. આ નિર્ણયના ઝીણવટભર્યા વિશ્લેષણ પરથી જણાશે કે કોઈ આરોપી સામેનો કેસ સંપૂર્ણપણે સ્થાપિત થયેલો કહી શકાય તે પહેલાં નીચેની શરતો પૂર્ણ થવી આવશ્યક છે: (૧) જે સંજોગોમાંથી દોષિત હોવાનો નિષ્કર્ષ કાઢવાનો હોય તે સંપૂર્ણપણે સ્થાપિત થયેલા હોવા જોઈએ. અહીં એ નોંધી શકાય કે આ અદાલતે દર્શાવ્યું છે કે સંબંધિત સંજોગો સ્થાપિત “થવા જ જોઈએ અથવા થવા જોઈએ” અને માત્ર “થઈ શકે છે” તેમ નહીં. “સાબિત થઈ શકે છે” અને “સાબિત થવું જ જોઈએ અથવા થવું જોઈએ” વચ્ચે માત્ર વ્યાકરણની દ્રષ્ટિએ જ નહીં પરંતુ કાનૂની તફાવત પણ છે, જેમ કે આ અદાલત દ્વારા શિવાજી સાહબરાવ બોબડે વિ. મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય [(૧૯૭૩) ૨ એસ.સી.સી.

૭૯૩] માં ઠરાવવામાં આવ્યું હતું જ્યાં એવા અવલોકનો કરવામાં આવ્યા હતા: [એસ.સી.સી. પેરા ૧૯, પાનું ૮૦૭: એસ.સી.સી. (ફિ.) પાનું ૧૦૪૭] “ચોક્કસપણે, આ એક પ્રાથમિક સિદ્ધાંત છે કે અદાલત દોષિત ઠેરવે તે પહેલાં આરોપી દોષિત હોવો જ જોઈએ અને માત્ર દોષિત હોઈ શકે છે તેમ નહીં અને ‘હોઈ શકે છે’ તથા ‘હોવો જ જોઈએ’ વચ્ચેનું માનસિક અંતર ઘણું મોટું છે અને તે અસ્પષ્ટ અનુમાનોને નિશ્ચિત નિષ્કર્ષોથી અલગ પાડે છે.” (૨) આ રીતે સ્થાપિત થયેલી હકીકતો માત્ર આરોપીના દોષિત હોવાની ધારણા સાથે જ સુસંગત હોવી જોઈએ, એટલે કે, આરોપી દોષિત છે તે સિવાયની અન્ય કોઈ ધારણા પર તેને સમજાવી શકાય તેમ ન હોવી જોઈએ, (૩) સંજોગો નિર્ણાયક પ્રકારના અને વલણ ધરાવતા હોવા જોઈએ, (૪) તેઓએ સાબિત કરવાના સંજોગ સિવાયની દરેક સંભવિત ધારણાને બાકાત રાખવી જોઈએ, અને (૫) પુરાવાની સાંકળ એટલી સંપૂર્ણ હોવી જોઈએ કે આરોપીની નિર્દોષતા સાથે સુસંગત નિષ્કર્ષ માટે કોઈ વાજબી આધાર ન રહે અને તે દર્શાવતી હોવી જોઈએ કે તમામ માનવીય સંભાવનાઓમાં આ કૃત્ય આરોપી દ્વારા જ કરવામાં આવ્યું હોવું જોઈએ.”

- (૩) ખૂબ જ તાજેતરમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે થમ્મારાયા વિ. કર્ણાટક રાજ્ય; (૨૦૨૫) ૩ એસ.સી.સી. ૫૯૦ અને કહ્લાવેલ્લઈ ઉર્ફે દેવાકર વિ.

તમિલનાડુ રાજ્ય; ૨૦૨૫ એસ.સી.સી. ઓનલાઇન એસ.સી. ૧૪૩૯ ના કેસોમાં સદર સિદ્ધાંતોનો પુનરોચ્ચાર કર્યો છે. ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રનો આ એક સુસ્થાપિત સિદ્ધાંત પણ છે કે હત્યાના આરોપ પર દોષિત ઠરાવ સંપૂર્ણપણે પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવા પર આધારિત હોઈ શકે છે, શરત એ છે કે આવા પુરાવા વિશ્વસનીય અને વિશ્વાસપાત્ર ગણાય. પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવા સંલગ્ન કેસોમાં, એ સુનિશ્ચિત કરવું નિર્ણાયક છે કે દોષિત હોવાના નિષ્કર્ષ તરફ દોરી જતી હકીકતો સંપૂર્ણપણે સ્થાપિત થયેલી છે અને સ્થાપિત થયેલી તમામ હકીકતો અકાઠ્યપણે આરોપી વ્યક્તિના દોષ તરફ નિર્દેશ કરે છે. ગુનાહિત સંજોગોની સાંકળ નિર્ણાયક હોવી જોઈએ અને આરોપીના દોષ સિવાયની અન્ય કોઈપણ ધારણાને બાકાત રાખતી હોવી જોઈએ. ‘દોષિત હોઈ શકે છે’ અને ‘દોષિત હોવો જ જોઈએ’ વચ્ચેનો તફાવત નોંધપાત્ર છે, જે અનિશ્ચિત અટકળોને ચોક્કસ નિષ્કર્ષોથી અલગ પાડે છે. આમ, પોતાના કેસને ‘સાચો હોઈ શકે છે’ ના ક્ષેત્રમાંથી ‘સાચો હોવો જ જોઈએ’ ના સ્તરે લઈ જવાની ફરજ ફરિયાદપક્ષની છે. ગુનાને ઘડવા માટે પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવાના સુવર્ણ દોરા દ્વારા સંબંધિત હકીકતના દરેક અંશને સીવવાની જરૂર છે.”

૨૧. આ કેસની હકીકતો સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા નિર્ધારિત કરવામાં આવેલા કાયદાની એરણ પર વિચારવાની રહે છે.

૨૨. રેકૉર્ડ પરના પુરાવાને ધ્યાને લેતાં, ફરિયાદપક્ષે નીચેના સંજોગો પર આધાર

રાખ્યો છે:

- (૧) વહેલી સવારે આરોપીને હથિયારો અને કપડાંથી ભરેલી પ્લાસ્ટિકની થેલી લઈને જતાં છેલ્લે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૬ – અમિત રાણા દ્વારા જોવામાં આવ્યો હતો.
 - (૨) હથિયારોની શોધ અને રિકવરી તથા હોસ્પિટલના સીસીટીવી ફૂટેજના પુરાવા. - આરોપી ત્યારબાદ શ્રીરામ હોસ્પિટલ ગયો હતો જ્યાં તે કમ્પાઉન્ડર તરીકે નોકરી કરતો હતો અને ઇલેક્ટ્રિક બોક્સમાં હથિયારો છુપાવ્યા હતા અને કપડાં બાબ્યા હતા.
 - (૩) ગુનાના સ્થળનું પુનઃનિર્માણ અને પોલીસ કસ્ટડી દરમિયાન, આરોપીએ કુહાડીના હથિયાર વડે બે વ્યક્તિઓની હત્યા કેવી રીતે કરી હતી અને તેમની હત્યા કરવા પાછળનો હેતુ શું હતો તે અંગેની હકીકતો સ્વેચ્છાએ જાહેર કરી હતી.
૨૩. આવી પરિસ્થિતિઓમાં, અમારી વિચારણા માટે એકમાત્ર પ્રશ્ન એ ઉપસ્થિત થાય છે કે શું ઉપર જણાવેલ સંજોગો સચોટ અને મજબૂત રીતે સ્થાપિત થયેલા છે અને જો સદર સંજોગોને સંચિત રીતે લેવામાં આવે તો, શું તે એટલી સંપૂર્ણ સાંકળ બનાવે છે કે આરોપી જ આ ગુનાનો કર્તા હતો અને અન્ય કોઈ નહીં.

૨૪. પ્રથમ સંજોગ – ગુનાના સ્થળનું પુનઃનિર્માણ (પ્રદર્શન પંચનામું – આંક ૪૯). પંચનામાના સાક્ષીઓ અરવિંદ પરમાર અને ભીખાજી વિહોલે ઘટનાનું વર્ણન કરતા અને તેણે કેવી રીતે હત્યા કરી તે અંગે અપીલકર્તા-આરોપી દ્વારા કરવામાં આવેલા સ્વૈચ્છિક નિવેદન વિશે કશું જણાવ્યું નથી. અમારા મતે, પંચનામા (આંક ૪૯) માં સમાવિષ્ટ કબૂલાતનું નિવેદન પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૫ અને ૨૬ થી બાધિત થશે જે જણાવે છે કે પોલીસ અધિકારી સમક્ષ કરવામાં આવેલી કબૂલાત પ્રતિબંધિત છે અને તે પુરાવામાં ગ્રાહ્ય રાખી શકાતી નથી અને કોઈપણ વ્યક્તિ જ્યારે પોલીસ અધિકારીની પોલીસ કસ્ટડીમાં હોય ત્યારે તેના દ્વારા કરવામાં આવેલી કોઈપણ કબૂલાત આવી વ્યક્તિ વિરુદ્ધ સાબિત કરી શકાશે નહીં. આવી પરિસ્થિતિઓમાં, આરોપી-અપીલકર્તાએ સુજાતાનો બદલો લેવા માટે મૃતક કંચનબેન અને ત્યારબાદ મૃતક વિપુલભાઈની હત્યા કરી હતી તે સાબિત કરવા માટે તપાસ અધિકારી (આંક ૩૬) ના પુરાવા પર કોઈ આધાર રાખી શકાય નહીં કારણ કે કાયદાની દ્રષ્ટિએ, ગુનાના સ્થળનું પુનઃનિર્માણ દર્શાવવાની કોઈ જોગવાઈ નથી. આરોપીના નિવેદન સહિતની સદર પ્રક્રિયાને મહત્વના પુરાવા તરીકે સ્વીકારી શકાય નહીં. એ નોંધવું પ્રસ્તુત છે કે, અપીલકર્તા-આરોપીને જોડવા માટે ગુનાના સ્થળના પુનઃનિર્માણ દરમિયાન કશું જ રિક્વર કે શોધવામાં આવ્યું ન હતું. આમ, ગુનાના સ્થળના પુનઃનિર્માણના સંજોગો આરોપી વિરુદ્ધ મહત્વના પુરાવા

તરીકે પુરાવામાં વાંચી શકાય નહીં.

૨૫. ફરિયાદપક્ષ દ્વારા આધાર રાખવામાં આવેલો બીજો સંજોગ એ છે કે, આરોપીને છેલ્લે અમિત રાણા (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૬) દ્વારા જોવામાં આવ્યો હતો. સાક્ષીની જુબાનીના કાળજીપૂર્વકના વાંચન પરથી, સાક્ષી દ્વારા એવું કશું જ જણાવવામાં આવ્યું નથી કે તારીખ ૦૩.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ, વહેલી સવારે, તેણે અપીલકર્તા-આરોપીને પ્લાસ્ટિકની થેલી લઈને મૃતકના ઘરેથી નીકળતો જોયો હતો. તેનાથી વિપરીત, સાક્ષીએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી અને તેને પક્ષઘાતી જાહેર કરવામાં આવ્યો છે. ઊલટતપાસમાં, તેણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી કે સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૬૨ હેઠળ નોંધાયેલા પોલીસ નિવેદનની હકીકતો સ્વીકારી નથી. એ નોંધવું પ્રસ્તુત છે કે, વિજ્ઞાન ટ્રાયલ કોર્ટે તપાસ અધિકારી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૬) ની જુબાની પર આધાર રાખીને જેમણે નિવેદન નોંધ્યું હતું, તેને મહત્વના પુરાવા તરીકે ગણીને દોષિત ઠરાવ નોંધ્યો છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, તપાસ અધિકારી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૬) ના મૌખિક કથનને ધ્યાને લેવામાં આવ્યું છે. જો કે, હકીકત એ રહે છે કે, તેઓ આ બનાવના સાક્ષી નથી. અમારા મતે, પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૧૫૭ માં પૂરા પાડવામાં આવેલા મર્યાદિત હેતુ સિવાય સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૬૧ અને ૧૬૨ હેઠળના નિવેદનો પુરાવામાં ગ્રાહ્ય નથી અને તેનો ઉપયોગ પુરાવા અધિનિયમની કલમ

૧૪૫ હેઠળ પૂરી પાડવામાં આવેલી રીતે સાક્ષીનો વિરોધાભાસ દર્શાવવા માટે થઈ શકે છે અને અદાલતો આવા નિવેદનોનો ઉપયોગ અદાલતમાં કરવામાં આવેલા નિવેદનના સમર્થન તરીકે કરી શકતી નથી. (કાલી રામ વિ. હિમાચલ પ્રદેશ રાજ્ય (૧૯૭૩) ૨ એસ.સી.સી. ૮૦૮) અને આર. શાજી વિ. કેરળ રાજ્ય ((૨૦૧૩) ૧૪ એસ.સી.સી. ૨૬૬).

“રાજેન્દ્ર સિંહ વિ. ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય ((૨૦૦૭) ૭ એસ.સી.સી. ૩૭૮) માં, એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે, કલમ ૧૬૧ હેઠળનું નિવેદન એ પુરાવાનો મહત્વનો ભાગ નથી. સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષના કેસમાં, અલ્હાબાદ વડી અદાલતે એવું તારણ કાઢવા માટે સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૬૧ હેઠળ તપાસ અધિકારી દ્વારા નોંધવામાં આવેલા છ સાક્ષીઓના નિવેદનો પર આધાર રાખ્યો હતો કે સામાવાળો ગુનાના સ્થળે હાજર હોઈ શકે નહીં કારણ કે તે અલ્હાબાદ ખાતે નગર નિગમની બેઠકમાં હાજર હતો. અસ્પષ્ટપણે ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે, કલમ ૧૬૧ હેઠળનું નિવેદન પુરાવાનો મહત્વનો ભાગ નથી અને તેનો ઉપયોગ માત્ર સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૬૨ ના પ્રોવિઝોમાં નિર્ધારિત રીતે તેના કરનારનો વિરોધાભાસ દર્શાવવાના મર્યાદિત હેતુ માટે જ થઈ શકે છે. તાજેતરમાં, સર્વોચ્ચ અદાલતે રેણુકા પ્રસાદ વિ. સહાયક પોલીસ અધિક્ષક દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ કરાયેલ રાજ્ય ((૨૦૨૫) ૭ એસ.સી.આર. ૧૬૦) ના નિર્ણયમાં, સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૬૧

અને ૧૬૨ હેઠળ નોંધાયેલા પોલીસ નિવેદનના પુરાવાકીય મૂલ્ય પર, ચુકાદાના પેરા-૨૬ માં સ્પષ્ટપણે આ મુજબ નિર્ધારિત કર્યું હતું: “૨૬. હેતુ, ષડયંત્ર અને તૈયારી અંગે તપાસ અધિકારીઓ દ્વારા કરવામાં આવેલા નિવેદનો ફરિયાદપક્ષની વાર્તા તરીકે બહાર આવે છે, જે તપાસ દરમિયાન પોલીસ દ્વારા પૂછપરછ કરવામાં આવેલા વિવિધ સાક્ષીઓના કલમ ૧૬૧ ના નિવેદનો પરથી જોઈ શકાય છે; જે નિવેદનો સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૬૨ હેઠળ સંપૂર્ણપણે અગ્રાહ્ય છે. માત્ર તપાસ અધિકારીઓએ તપાસ દરમિયાન સાક્ષીઓ દ્વારા આવા નિવેદનો કરવામાં આવ્યા હોવાનું જણાવ્યું તે કારણથી તેને કોઈ વિશ્વસનીયતા મળતી નથી, જેથી તેને સ્વીકારી શકાય, સિવાય કે સાક્ષીઓ પોતે આવા હેતુ અથવા કરવાના કે ન કરવાના કૃત્યો અથવા એવા દાખલાઓ વિશે બોલ્યા હોય જેમાંથી ષડયંત્રનું અનુમાન લગાવી શકાય તેમજ તૈયારી વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત થઈ હોય. અદાલત સમક્ષ તપાસવામાં આવેલા સાક્ષીઓ દ્વારા ટ્રાયલ વખતે અદાલતમાં હેતુ, ષડયંત્ર કે તૈયારી અથવા ગુનો પોતે પણ સાબિત થયો હોય તેવું શોધવામાં અમે અસમર્થ છીએ. સાક્ષીઓ પોતે શ્રેષ્ઠ જાણતા હોય તેવા કારણોસર પક્ષઘાતી થઈ ગયા હતા. સાક્ષીઓ પક્ષઘાતી થવા પર માત્ર એક જ અનુમાન શક્ય છે કે કાં તો તેમને અજ્ઞાત કારણોસર મનાવી લેવામાં આવ્યા છે અથવા કલમ ૧૬૧ હેઠળ કરવામાં આવેલા નિવેદનોથી ફરી જવા માટે દબાણ કરવામાં આવ્યું છે અથવા તેઓએ

પોલીસ અધિકારીઓ સમક્ષ આવા નિવેદનો કર્યા જ નહોતા. માત્ર આ વાર્તા તપાસ અધિકારીના મુખમાંથી બહાર આવી હોવાથી, તેના પર વિશ્વાસ કરી શકાય નહીં અને સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૬૨ હેઠળ કલમ ૧૬૧ ના નિવેદનોને આપવામાં આવેલી પવિત્રતા કરતાં તેને ઉચ્ચ કાનૂની પવિત્રતા આપી શકાય નહીં.” આમ, સાક્ષી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૬) દ્વારા આરોપીને છેલ્લે જોવામાં આવ્યો હોવાનો સંજોગ સાબિત અને સ્થાપિત થયેલ નથી.

૨૬. ફરિયાદપક્ષ દ્વારા આધાર રાખવામાં આવેલો ત્રીજો સંજોગ હથિયારોની શોધ અને રિકવરી તેમજ શ્રીરામ હોસ્પિટલના સીસીટીવી ફૂટેજનો છે. સદર સંજોગ સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે મુખ્યત્વે તપાસ અધિકારી (આંક ૩૬) ની જુબાની પર આધાર રાખ્યો છે. શોધ પંચનામા (આંક ૬૨) ના પંચ સાક્ષીએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી. અમારી વિચારણા માટે પ્રશ્ન એ ઉપસ્થિત થાય છે કે શું ફરિયાદપક્ષ કાયદા અનુસાર એટલે કે પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ ના સંદર્ભમાં હથિયારો અને અડધા બળેલા કપડાંની શોધ સાબિત અને સ્થાપિત કરવામાં સક્ષમ રહ્યો છે? હાલના કેસની હકીકતોમાં, હત્યાનો બનાવ તારીખ ૦૩.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ બન્યો હતો. તારીખ ૦૬.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ અજાણ્યા વ્યક્તિ સામે એફ.આઈ.આર. નોંધાઈ હતી. આરોપીની તારીખ ૦૭.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ ધરપકડ કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદપક્ષનો એવો કેસ છે કે, જ્યારે તે

પોલીસ કસ્ટડીમાં હતો ત્યારે આરોપીએ એક જાહેરાત નિવેદન આપ્યું હતું કે તે પોતાની મુક્ત ઈચ્છા અને સ્વૈચ્છિક રીતે તે જગ્યા બતાવશે જ્યાં તેણે ગુનાના હથિયારો છુપાવ્યા હતા અને જે સ્થળે તેણે કપડાં બાળ્યા હતા. શોધ પંચનામા (આંક ૪૯) ના સાક્ષીઓએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી. પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ હેઠળ જાહેરાત નિવેદન સાબિત કરવાની પદ્ધતિ સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ વિવિધ ચુકાદાઓમાં વિચારણાનો વિષય રહી છે. મોહમ્મદ અબ્દુલ હકીમ વિ. આંધ્ર પ્રદેશ રાજ્ય ((૧૯૮૩) ૧ એસ.સી.સી. ૧૪૩) ના કેસમાં, સર્વોચ્ચ અદાલતે નિર્ણયના પેરા-૫ માં નીચે મુજબ ઠરાવ્યું હતું:

“૫. ... જો પુરાવો અન્યથા કબૂલાતના પ્રકારનો હોય તે ભારતીય પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ હેઠળ ગ્રાહ્ય હોય, તો તપાસ અધિકારી માટે માહિતી કોણે આપી તે જણાવવું અને નોંધવું ફરજિયાત છે; જ્યારે તે એક કરતાં વધુ આરોપીઓ સાથે વ્યવહાર કરી રહ્યો હોય, ત્યારે તેના દ્વારા કયા શબ્દો વાપરવામાં આવ્યા હતા જેથી મળેલી માહિતી અનુસાર થયેલી રિકવરી તે માહિતી આપનાર વ્યક્તિ સાથે જોડી શકાય જેથી તે વ્યક્તિ વિરુદ્ધ ગુનાહિત પુરાવો પૂરો પાડી શકાય.”

સુબ્રમણ્ય વિ. કર્ણાટક રાજ્ય (૨૦૨૨ એસ.સી. ઓનલાઇન સુપ્રીમ કોર્ટ ૧૪૦૦) ના કેસમાં, સર્વોચ્ચ અદાલતે વિગતવાર સમજાવ્યું હતું કે આરોપી

પાસેથી મળેલી માહિતી પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ ના સંદર્ભમાં કેવી રીતે સાબિત કરી શકાય. પેરા-૮૩ અને ૮૪ નો સંદર્ભ લેવો પ્રસ્તુત છે જે નીચે મુજબ વંચાય છે:

“૮૩. ઉપરોક્ત તમામ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવામાં પ્રથમ અને મૂળભૂત ક્ષતિ એ છે કે તેમાંથી કોઈએ પણ અહીંના અપીલકર્તા દ્વારા કરવામાં આવેલું ચોક્કસ નિવેદન જણાવ્યું નથી જે આખરે પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ હેઠળ પ્રસ્તુત હકીકતની શોધ તરફ દોરી ગયું હોય. ૮૪. જો તપાસ અધિકારીનું એવું કહેવું હોય કે આરોપી અપીલકર્તાએ કસ્ટડીમાં હોવા દરમિયાન પોતાની મુક્ત ઈચ્છા અને સ્વૈચ્છિક રીતે એવું નિવેદન આપ્યું હતું કે તે એવી જગ્યા બતાવશે જ્યાં તેણે ગુનાનું હથિયાર છુપાવ્યું હતું, શબને દફનાવવાનું સ્થળ, કપડાં વગેરે, તો તપાસ અધિકારીએ પ્રથમ કામ એ કરવું જોઈતું હતું કે પોલીસ સ્ટેશનમાં જ બે સ્વતંત્ર સાક્ષીઓને બોલાવવા જોઈતા હતા. એકવાર બે સ્વતંત્ર સાક્ષીઓ પોલીસ સ્ટેશન આવી પહોંચે તે પછી તેમની હાજરીમાં આરોપીને જ્યાં તેણે ગુનાનું હથિયાર વગેરે છુપાવ્યું હોવાનું કહેવાય છે તે જગ્યા બતાવવા અંગે પોતાની ઈચ્છા મુજબ યોગ્ય નિવેદન કરવા માટે કહેવું જોઈએ. જ્યારે કસ્ટડીમાં રહેલા આરોપી બે સ્વતંત્ર સાક્ષીઓ (પંચ સાક્ષીઓ) સમક્ષ આવું નિવેદન આપે ત્યારે આરોપી દ્વારા બોલાયેલું ચોક્કસ નિવેદન અથવા તેના

બદલે ચોક્કસ શબ્દો તપાસ અધિકારી દ્વારા કાયદા અનુસાર તૈયાર કરવામાં આવનાર પંચનામાના પ્રથમ ભાગમાં સામેલ કરવા જોઈએ. પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ ના હેતુ માટે પંચનામાનો આ પ્રથમ ભાગ હંમેશા સ્વતંત્ર સાક્ષીઓની હાજરીમાં પોલીસ સ્ટેશનમાં જ દોરવામાં આવે છે જેથી એ વિશ્વસનીયતા મળે કે આરોપી દ્વારા પોતાની મુક્ત ઈચ્છા અને સ્વૈચ્છિક રીતે ગુનાનું હથિયાર અથવા ગુનો આચરવામાં ઉપયોગમાં લેવાયેલી અન્ય કોઈપણ વસ્તુ જ્યાં છુપાવવામાં આવી હતી તે જગ્યા બતાવવાની તેની ઈચ્છા દર્શાવતું ચોક્કસ નિવેદન કરવામાં આવ્યું હતું. એકવાર પંચનામાનો પ્રથમ ભાગ પૂર્ણ થઈ જાય તે પછી પોલીસ પાર્ટી આરોપી અને બે સ્વતંત્ર સાક્ષીઓ (પંચ સાક્ષીઓ) સાથે આરોપી દ્વારા દોરી જવામાં આવે તે ચોક્કસ સ્થળે આગળ વધશે. જો તે ચોક્કસ સ્થળેથી ગુનાનું હથિયાર અથવા લોહીવાળા કપડા અથવા અન્ય કોઈ વસ્તુ મળી આવે તો સમગ્ર પ્રક્રિયાનો તે ભાગ પંચનામાનો બીજો ભાગ બનશે. પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ હેઠળ વિચાર્યા મુજબ તપાસ અધિકારી શોધ પંચનામું કેવી રીતે દોરે તેવી કાયદો અપેક્ષા રાખે છે તે આ છે. જો આપણે તપાસ અધિકારીના સમગ્ર મૌખિક પુરાવા વાંચીએ તો સ્પષ્ટ થાય છે કે બાબતના ઉપરોક્ત તમામ સંબંધિત પાસાઓમાં તે ક્ષતિપૂર્ણ છે.”

રામાનંદ ઉર્ફે નંદલાલ ભારતી (ઉપર મુજબ) ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા સમાન દ્રષ્ટિકોણ અપનાવવામાં આવ્યો હતો કે, તપાસ દરમિયાન તપાસ અધિકારી દ્વારા તૈયાર કરાયેલ મેમોરેન્ડમને માત્ર પ્રદર્શિત કરવાથી તેની વિગતો સાબિત થવા સમાન ગણી શકાય નહીં. સોગંદ પર જુબાની આપતી વખતે, તપાસ અધિકારીએ જાહેરાત નિવેદન નોંધવા તરફ દોરી ગયેલી ઘટનાઓની શ્રેણીનું વર્ણન કરવું જરૂરી રહેશે. હાલના કેસની હકીકતો પર પાછા ફરતાં, જો આપણે તપાસ અધિકારી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૬) ના પુરાવાનું અવલોકન કરીએ, તો તેમણે શોધ પંચનામાના પ્રથમ ભાગમાં આરોપી દ્વારા કરવામાં આવેલી સ્વૈચ્છિક જાહેરાતના ચોક્કસ શબ્દો જણાવ્યા નથી. આવી પરિસ્થિતિઓમાં, હથિયારોની શોધ તરફ દોરી જતા જાહેરાત નિવેદનને સાબિત કરવા માટે જે ફરજિયાત આવશ્યકતા છે, તે તપાસ અધિકારી દ્વારા સાબિત કરવામાં આવી નથી. રામાનંદ ઉર્ફે નંદલાલ ભારતી (ઉપર મુજબ) ના કેસમાં કરવામાં આવેલા સર્વોચ્ચ અદાલતના અવલોકનોનો અમે લાભપૂર્વક સંદર્ભ લઈ શકીએ છીએ જેમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે એ આધાર પર શોધના પુરાવાને સ્વીકાર્યો ન હતો કે તપાસ અધિકારીએ તેમની મૌખિક જુબાનીમાં પોલીસ સ્ટેશનમાં આરોપી દ્વારા બોલાયેલા ચોક્કસ શબ્દો વિશે જણાવ્યું નથી અને શોધ પંચનામાની વિગતો સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે. સર્વોચ્ચ અદાલતે ચુકાદાના પેરા-૫૬ માં અવલોકન કર્યું હતું કે, “પંચનામાની વિગતો

સાબિત કરીને શોધ સ્વીકારતા પહેલાં કાયદાની જરૂરિયાતો પૂર્ણ થવી જરૂરી છે અને તપાસ અધિકારીએ તેમની જુબાનીમાં પંચનામાની વિગતો સાબિત કરવા માટે કાયદા હેઠળ બંધાયેલા છે અને જો તપાસ અધિકારીએ કાયદા અનુસાર શોધ પંચનામાની વિગતો સફળતાપૂર્વક સાબિત કરી હોય તો જ, તેવા કિસ્સામાં, ફરિયાદપક્ષ આવા પુરાવા પર આધાર રાખવા માટે ન્યાયી ઠરી શકે છે અને ટ્રાયલ કોર્ટ પણ પુરાવા સ્વીકારી શકે છે.” કાયદાની સુસ્થાપિત સ્થિતિના પ્રકાશમાં અને રેકૉર્ડ પરના પુરાવાને ધ્યાને લેતાં, ફરિયાદપક્ષ કાયદા અનુસાર શોધ તેમજ ગુનામાં આરોપીને જોડવા માટેના જાહેરાત નિવેદન અંગેના પુરાવા સાબિત અને સ્થાપિત કરવામાં સક્ષમ રહ્યો નથી.

૨૭. બનાવના બીજા દિવસે એટલે કે તારીખ ૦૪.૦૬.૨૦૧૭ ના રોજ વહેલી સવારે અપીલકર્તા-આરોપી પોતે જ્યાં કામ કરતો હતો તે હોસ્પિટલમાં ગયો હતો અને હથિયારો છુપાવ્યા હતા અને ત્યારબાદ હોસ્પિટલની નજીક કપડાં બાળી નાખ્યા હતા તે હકીકત સાબિત કરવા માટે ગૌણ પુરાવા એટલે કે પેનડ્રાઈવના રૂપમાં રજૂ કરાયેલા સીસીટીવી ફૂટેજનો સંજોગ. અમારા મતે, સીસીટીવી ફૂટેજ ધરાવતી આ પેનડ્રાઈવના પુરાવા અને પેનડ્રાઈવની તપાસ કરતા એફએસએલના પુરાવા પુરાવામાં ગ્રાહ્ય રાખી શકાય નહીં કારણ કે તપાસ અધિકારી કે હોસ્પિટલના માલિક ડૉ. જૈન બંનેમાંથી કોઈએ પણ પેનડ્રાઈવ સાથે પુરાવા અધિનિયમની કલમ

૬૫-બી(જ) હેઠળ પૂરી પાડવામાં આવેલ ફરજિયાત પ્રમાણપત્ર રજૂ કર્યું ન હતું અને તેથી ઇલેક્ટ્રોનિક પુરાવાના રૂપમાં રહેલા ગૌણ પુરાવાને પુરાવા સામે વાપરી અને વાંચી શકાય નહીં.

૨૮. આરોપીના સુજાતા સાથેના ગેરકાયદેસર સંબંધોના અન્ય સંજોગનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી, મૃતકના કોઈપણ નજીકના સંબંધીઓ તેમજ પડોશીઓએ એવું જણાવ્યું નથી કે આરોપી-અપીલકર્તા મૃતક વિપુલના પત્ની સુજાતા સાથે સંબંધમાં હતો અને તેને મળવા માટે ગુનાના સ્થળે આવતો હતો. આવી પરિસ્થિતિઓમાં, હત્યા માટે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા દર્શાવવામાં આવેલો હેતુ સાબિત અને સ્થાપિત થયો નથી.

૨૯. ઉપર જણાવેલ કારણોસર, અમારો એવો સુવિચારિત અભિપ્રાય છે કે, ફરિયાદપક્ષ કોઈપણ અંતર વિના સંપૂર્ણ સાંકળ બનાવે તેવા વિશ્વસનીય અને નિર્ણાયક પુરાવા દ્વારા તમામ ગુનાહિત જરૂરી સંજોગો સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યો છે, જે આરોપીના દોષ તરફ નિર્દેશ કરતા હોય. ફરિયાદપક્ષ વ્યાજબી શંકાથી પર વિશ્વસનીય અને સાચા પુરાવા રજૂ કરીને અપીલકર્તા આરોપી સામેનો આરોપ સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યો છે. ગુનાની ગંભીરતા વિશે અમે સભાન છીએ, કારણ કે અહીં બેવડી હત્યાનો આરોપ છે. જો કે, ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રનો આ એક મૂળભૂત સિદ્ધાંત છે કે જ્યાં સુધી આરોપી દોષિત સાબિત ન થાય ત્યાં સુધી તેને નિર્દોષ માનવામાં આવે છે અને દોષ સાબિત કરવાનો બોજો ફરિયાદપક્ષ પર છે

અને તે કાનૂની, વિશ્વસનીય અને અકાટ્ય પુરાવા દ્વારા સાબિત થવો જરૂરી છે અને ફરિયાદપક્ષે પોતાના પગ પર ઊભા રહેવાનું છે અને બચાવપક્ષના સાક્ષી પાસેથી ટેકો મેળવવાનો નથી. હાલના કેસમાં, ફરિયાદપક્ષ આરોપી સામેનો આરોપ સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યો છે. અમે અહીં એ અવલોકન કરવા મજબૂર છીએ કે ટ્રાયલ કોર્ટે શંકા, તર્ક અને અનુમાનના આધારે, પુરાવાને તેના સાચા પરિપ્રેક્ષ્યમાં મૂલવ્યા વિના અને કાયદાના સુસ્થાપિત સિદ્ધાંત તથા ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રની સંપૂર્ણ અવગણના કરીને આરોપીને દોષિત ઠેરવ્યો છે, જે જણાવે છે કે જ્યારે કેસ પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવા પર ટકેલો હોય, ત્યારે સંજોગો ગમે તેટલા મજબૂત હોય તો પણ તે પુરાવાનું સ્થાન લઈ શકતા નથી અને શંકાના આધારે દોષિત ઠરાવવો માન્ય નથી. આ સંદર્ભમાં, સુરેન્દ્ર કોહલી વિ. ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય (૨૦૨૫ લોસૂટ એસ.સી. ૧૪૭૯) ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે કરેલા અવલોકનોનો અમે લાભપૂર્વક સંદર્ભ લઈ શકીએ છીએ જેમાં આરોપીને નિર્દોષ છોડી મૂકતી વખતે એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે, જ્યારે પુરાવો નિષ્ફળ જાય છે, ત્યારે ભયાનક ગુનાઓ સંલગ્ન કેસમાં પણ એકમાત્ર કાનૂની પરિણામ દોષિત ઠરાવ રદ કરવાનું છે.

૩૦. તદનુસાર, દોષિત ઠરાવને પડકારતી અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે. એડિશનલ સેશન્સ જજ, સિટી કોર્ટ, અમદાવાદ દ્વારા સેશન્સ કેસ નં. ૪૬૭/૨૦૧૭ માં પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૧૦.૦૯.૨૦૨૪ નો

દોષિત ઠરાવવાનો ચુકાદો અને મૃત્યુદંડની સજાનો હુકમ રદ કરવામાં આવે છે. ક્રિમિનલ અપીલના નિકાલને ધ્યાને લેતાં, ડેથ રેફરન્સ (ક્રિમિનલ કન્ફર્મેશન કેસ નં. ૨/૨૦૨૪) સ્વીકારવામાં આવેલ નથી અને તદનુસાર તેનો નિકાલ કરવામાં આવે છે. ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૨૮૧૨/૨૦૨૪ ના નિકાલને ધ્યાને લેતાં, ક્રિમિનલ મિસ. એપિલકેશન (સજા મોકૂફી માટે) નં. ૧/૨૦૨૫ ટકી શકશે નહીં અને તે મુજબ તેનો નિકાલ કરવામાં આવે છે. અપીલકર્તા-આરોપી જેલમાં છે. જો અન્ય કોઈ કેસમાં તેની કસ્ટડી જરૂરી ન હોય તો તેને તાત્કાલિક મુક્ત કરવામાં આવશે. દંડની રકમ, જો ચૂકવી હોય તો, અપીલકર્તા-આરોપીને પરત કરવામાં આવશે. રજિસ્ટ્રી સંબંધિત અદાલતને આર એન્ડ પી મોકલી આપશે.

સહી/-

(ઇલેશ જે. વોરા, ન્યાયમૂર્તિ)

સહી/-

(આર. ટી. વાછાણી, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે

મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====